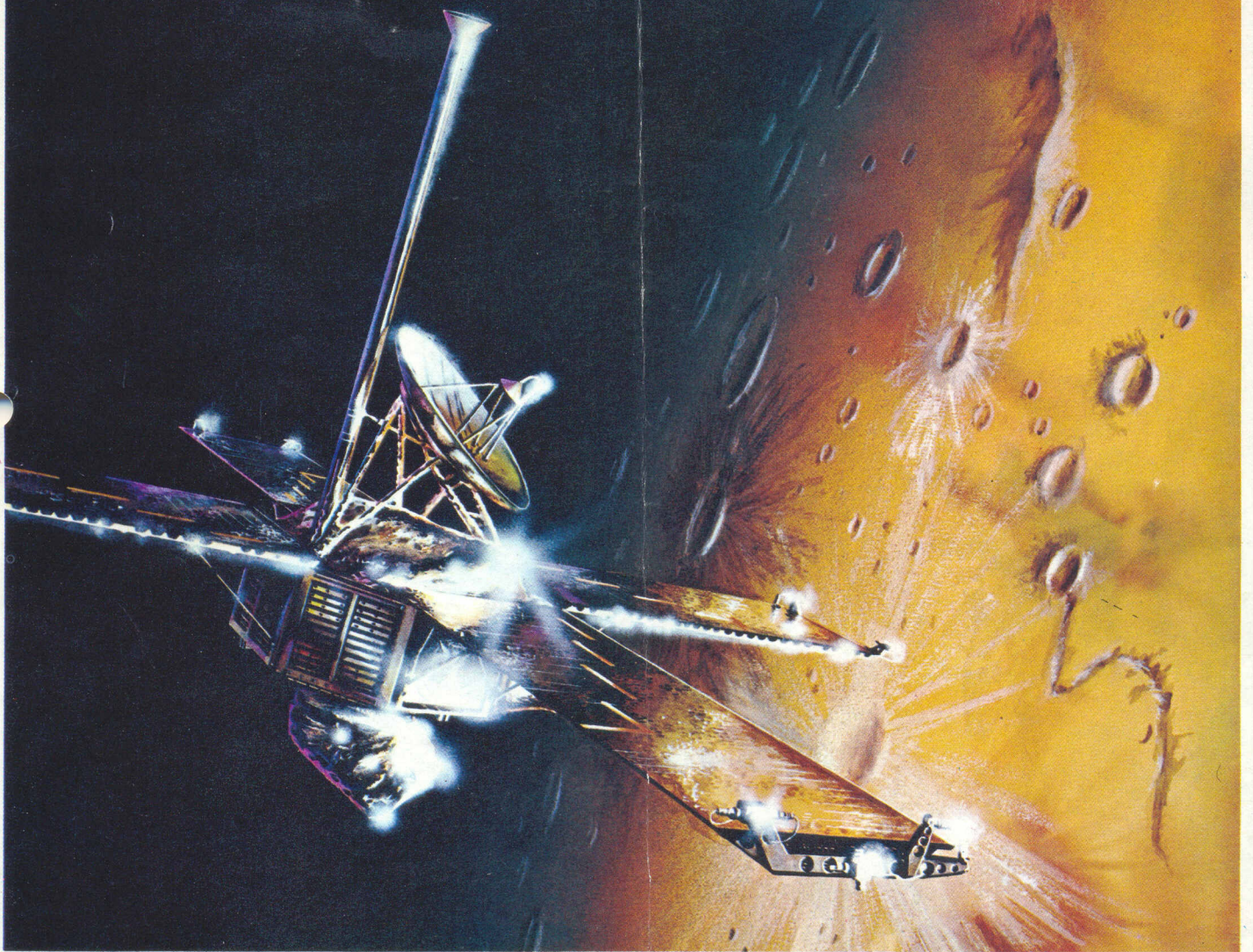

de
ECHTE WAARHEID

een tijdschrift voor een zuiver begrip

Dit schrijven ONZE LEZERS

Student

„Ik ben bijna 18 jaar en studeer te Hengelo voor analyste. Uw blad is gewoonweg uniek. Ik heb zelden zulke interessante en leerzame lectuur onder ogen gehad. In het augustusnummer stond een stukje over de jonge generatie. Zou u me het boekje over *Modern Dating* willen toesturen. Ik wil er graag voor betalen, daar ik *De Echte Waarheid* gratis krijg.”

G. B., Lonneker

• *Zowel De ECHTE WAARHEID als de boekjes zijn geheel en al gratis. Laat het gratis ontvangen van De ECHTE WAARHEID u er niet van weerhouden onze gratis aangeboden lectuur ook aan te vragen. Ook reeds verschenen nummers willen wij u desgevraagd — zolang de voorraad strekt — graag toesturen. Op géén van onze publicaties staat een prijs!*

Lichaam en geest

„Al de artikelen die ik gelezen heb ademen de geest die ik zo graag in onze kerkelijke geschriften zou ervaren, maar helaas! Ik had al gedacht dat ik een buitenbeentje was, maar eindelijk komt daar een periodiek dat precies durft te zeggen dat een mens lichaam IS, ziel IS, maar geest heeft. Dank u daarvoor en voor de vele andere mooie artikelen waar ik het geheel mee eens ben!”

Arts, Scheveningen

Huwelijk

„Mag ik zo vrij zijn het boekje over het huwelijk aan te vragen? Misschien heeft het een oplossing voor mijn geval of anders tenminste een waarschuwing voor mijn drie kinderen die groter zijn geworden.”

Mevr. A. B., Enschede

Onbevooroordeeld

„Eerlijkheidshalve moet ik u bekennen dat ik nooit veel op heb gehad met geloof en godsdienst. Evenwel vind ik

het noodzakelijk om steeds open te staan voor andermans opinie. Bovendien is uw tijdschrift dermate boeiend dat het ook zeer zeker belangwekkend is voor iemand die het in principe weinig met u eens is!”

Johnny de W.,
Mariakerke, O.VI.

Echte waarheid

„Ik ben erg tevreden over uw blad. Als je het leest ‚doet het je wat.’ Het próeft gewoon naar ‚echte waarheid’ in tegenstelling tot hetgeen je tegenwoordig te lezen krijgt. Zeer positief is het dat uw blad je dwingt de Bijbel uit de kast te nemen. Ik kijk elke maand opnieuw naar uw blad uit en *bestudeer* dan als het ware de artikelen.”

H. A. B., Noordwijkerhout

• *Dank u voor het volgen van het voorbeeld dat de mensen van Beréa in Handelingen 17:10,11 gaven: geloof ons niet omdat wij het zeggen, maar geloof het alleen als u het in uw Bijbel bewezen ziet.*

Evolutie

„Uw artikel ‚Het dilemma van de dubieuze dolfijn’ [augustus 1969] was voor mij een ijskoud stortbad. In de 20ste eeuw gelooft u nog altijd niet in de evolutie! Uit uw artikel kan men afleiden dat dolfijnen en walvissen uitzonderingsgevallen zijn, want van vrijwel alle landdieren zijn wél fossiele resten teruggevonden die wijzen op evolutie.”

Hugo v. P., voorzitter van een
Dierkundige Vereniging,
Londerzeel, Br.

• *M.a.w. afzonderlijke „scheppingen” naast evolutie?? Bij toepassing van die theorie zult u merken dat u alleen maar „uitzonderingsgevallen” overhoudt, maar géén bewijs van evolutie. Hoe verklaart u b.v. het vogelbekdier, de anableps en het zeepaardje, om er maar een paar te noemen?*

de ECHTE WAARHEID

een tijdschrift voor een zuiver begrip

November 1969

2e jaargang

No. 11

Wereldoplage: 2 136 000

Wordt maandelijks uitgegeven in Pasadena, Californië; Watford, Engeland; en Sydney, Australië door Ambassador College. Nederlandse, Franse en Duitse edities: Watford, Engeland; Spaanse editie: Big Sandy, Texas. Copyright © 1969, Ambassador College (U.K.) Ltd. Alle rechten voorbehouden.

HOOFDREDACTEUR

HERBERT W. ARMSTRONG

ADJ. HOOFDREDACTEUR

GARNER TED ARMSTRONG

CENTRALE REDACTIE

Dr. Herman L. Hoeh

Roderick C. Meredith

REDACTEUR VORMGEVING

Arthur A. Ferdig

Buitenlandse Redacteurs

Engeland: Raymond F. McNair

Australië: C. Wayne Cole

Zuid-Afrika: Robert Fahey

Duitsland: Frank Schnee

Zwitserland: Colin Wilkins

Filippijnen: Gerald Waterhouse

Zuid-Amerika: Enrique Ruiz

Administrateur

Albert J. Portune

—Nederlandse Editie—

HOOFDREDACTEUR

Dick Gagel

Redacteurs en Medewerkers

Roger Franck

Matthieu Janssen

Jan Ursem

Henri Vandorselaar

Jo van der Wende

Han Wilms

Secretarissen

Charlotte Cordell

Iepke Klarenberg

Gerda Zonneveld

UW ABONNEMENT is door anderen betaald. Exemplaren voor massaverspreiding worden niet ter beschikking gesteld. Niet in de handel verkrijgbaar.

Abonnees in Europa, Afrika of Azië gelieven hun correspondentie te richten aan:

Ambassador College

Postbus 496

Arnhem, Nederland

Indien elders woonachtig:

Ambassador College

Dutch Department

P. O. Box 1030

Pasadena, California 91109, U.S.A.

BELANGRIJK: Opgave van adreswijziging graag zo spoedig mogelijk, met vermelding van zowel oud als nieuw adres.

Persoonlijk

van Herbert W. Armstrong

VOLGEND op de poging om de El-Aksa Moskee te Jeruzalem door brandstichting te verwoesten, hebben sommige onnauwkeurige persberichten getracht verband te leggen tussen de verdachte en Ambassador College. Dergelijke verhalen zijn allemaal voor 100% vals. Er bestaat geen verband, noch heeft er ooit enige connectie in welke vorm dan ook bestaan.

Het is verschrikkelijk hoe onverantwoordelijke, slordige en valse berichtgeving tegenwoordig haar weg in sommige delen van de pers vindt.

Omdat het onder mijn aandacht gekomen is dat zulke ongefundeerde berichten in kranten in de Verenigde Staten, Canada, Europa, Australië en elders verschenen zijn, die zelfs zover gingen mijn naam in verband te brengen met de man die vastgehouden wordt voor deze lafhartige daad, geef ik u hier de feiten.

Ik had nooit eerder van de naam van de verdachte gehoord. Er heeft nooit enige relatie tussen hem en mij bestaan, of met iemand van onze mensen die met mij of met Ambassador College geassocieerd zijn.

Toen Ambassador College in 1947 werd opgericht, werd het de eerste vier jaar bestuurd als een onderdeel van de Church of God — de Kerk van God — een niet-sektarische en niet op bekeerlingen uitzijnde kerk. In het voorjaar van 1952 verkreeg het College rechtspersoonlijkheid en heeft sindsdien zelfstandig als een college voor de Vrije Kunsten en Wetenschappen gefunctioneerd. Hoewel een afzonderlijk instituut van de Kerk van God met andere functies, is er toch een verwantschap gebleven. Ik wens echter duidelijk te maken dat noch deze Kerk, noch Ambassador College enig programma van ledenwerving heeft. Niemand wordt ooit gevraagd of aangespoord lid te worden. Voorts is toelating tot Ambassador College niet tot lidmaatschap van deze of welke andere kerk ook

bepert, en lidmaatschap is geen vereiste voor faculteitsleden. Wij hebben verschillende in dienst die geen kerklid zijn. Ambassador College is een niet-sektarisch, coëducatief college voor de vrije kunsten, zonder enige discriminatie ten opzichte van religieuze overtuigingen.

Hier zijn de gebeurtenissen, zoals die onder mijn aandacht kwamen:

De eerste keer dat iemand van ons de naam van deze man Rohen (of Rohan) hoorde was toen het nieuws van de brand in de El-Aksa Moskee voor het eerst bekend werd.

Het nieuws van deze moskeebrand kwam binnen op het Nieuwsbureau van Ambassador College in Pasadena waar dagelijks, 24 uur per dag, de telexberichten van Associated Press, UPI en Reuter binnenkomen. Het hoofd van ons nieuwsbureau, de heer Gene Hogberg, kwam naar mijn kantoor met het telexbericht dat verband legde tussen Rohen en de Kerk van God.

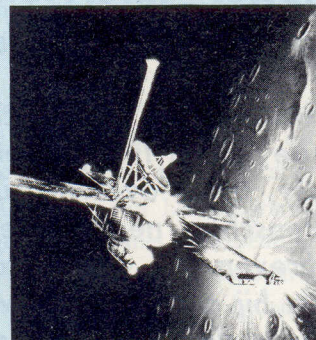
Onmiddellijk daarna deed ik navraag bij de heer Keith Hunter, directeur van het Computer Centrum op onze campus in Pasadena. De naam van iedere lidmaat van de Kerk van God over de hele wereld is in dit Centrum opgenomen. Noch de naam Rohen, noch enige soortgelijke naam kwam evenwel voor. Volgens het persbericht was Rohen uit Sydney, Australië gekomen. Daarom telexte ik de heer C. Wayne Cole, beheerder van ons kantoor te Sydney, om inlichtingen. Zijn onmiddellijk antwoord per telex hield in dat hij nog nooit van de man gehoord had, en dat deze beslist geen lid van de Kerk van God in een van de Kerken in Australië of Nieuw Zeeland was.

Via groots opgezette advertenties in tijdschriften en kranten met massale oplagen over de gehele wereld, met een totaal van 150 miljoen lezers, nodigen wij de mensen uit zich te abonneren op

(Vervolgd op pagina 18)

In dit nummer

- Dit schrijven onze lezers 2
- Persoonlijk 3
- De mens op Mars tegen 1980? 4
- De SEX-explosie — Vragen en Antwoorden 7
- De moderne Romeinen 11
- Antwoorden op Korte Vragen van onze lezers 16
- Ingrijpende VERANDERINGEN in hedendaags Wereldgebeuren 19**

© Ambassador College

ONZE OMSLAG

Een ruimtevaartuig van het type Mariner nadert Mars — de rode planeet! In februari en maart van 1969 werden respectievelijk Mariners-6 en 7 vanaf Kaap Kennedy gelanceerd. Beide ruimtevaartuigen namen series foto's van zowel veraf als dichtbij. Bovendien bevatten de Mariners ingewikkelde waarnemingsinstrumenten die de wetenschap gegevens hebben verschaft over de natuurkundige, chemische en thermische eigenschappen van het Mars milieu. Voor een boeiende analyse van de huidige stand van het ruimte-onderzoek, zie ons exclusieve interview met een der meest vooraanstaande ruimtevaartdeskundigen ter wereld op pagina 4.

De mens op MARS tegen 1980?

Exclusief interview met de heer Eric Burgess, een der meest vooraanstaande deskundigen op het gebied van ruimteonderzoek.

De heer Burgess, medestichter van de British Interplanetary Society, heeft over de ruimtetwetenschap negen boeken geschreven. In 1939 voor-spelde hij dat de mens vóór 1970 op de maan zou zijn! De heer Burgess werd geïnterviewd door Gene H. Hogberg en Dexter H. Faulkner, medewerkers van De ECHTE WAARHEID.

VRAAG: Hoe belangrijk zijn de Mariner-6 and 7 verkennings-expedities in het licht van nieuwe kennis omtrent Mars?

ANTWOORD: Ik denk dat zij héél belangrijk zijn omdat zij ons een overgang tussen overzichten verkregen via telescopen en opnamen van zeer

nabij verschaffen. Wat de studie van de planeet door televisiecamera's betreft is dit zeer belangrijk.

Maar bovendien hebben de Mariners heel wat ingewikkelde apparatuur aan boord die ons veel nieuwe gegevens over de atmosfeer van Mars zullen bezorgen, die we vanaf de aarde helemaal niet hebben kunnen krijgen...

Daarom denk ik dat, wat nieuwe kennis betreft, de Mariner-6 en 7 expedities inderdaad heel belangrijk zijn. Zij zullen ons waarschijnlijk gedurende die enkele dagen méér kennis over Mars verschaffen dan we ooit sinds de eerste waarnemingen van Mars in de 17de eeuw vergaard hebben.

VRAAG: Bent u van mening dat Mariners-6 en 7 op afdoende wijze kunnen aantonen of er al dan niet leven op Mars is en of er al dan niet omstandig-

heden aanwezig zijn die gunstig zijn voor de ontwikkeling van leven? Of zal er een bemande landing moeten komen om die vragen te beantwoorden?

ANTWOORD: Ik denk NIET dat Mariners-6 en 7 zullen bewijzen of er al dan niet leven op Mars aanwezig is, maar zij zouden ons wel moeten vertellen of er omstandigheden zijn, die gunstig zijn voor de ontwikkeling van levensvormen op Mars... Ik ben ervan overtuigd — en ik heb het altijd al beweerd — dat hoewel onbemande ruimtesondes de eerste logische stap in het ruimteprogramma zijn, *de enige manier waarop wij dit ooit kunnen uitmaken, is door een mens er te laten landen.*

De reden is dat alle experimentele ruimtesondes geprogrammeerd moeten worden om zekere taken uit te voeren; ze kunnen zich niet aanpassen. De

mens heeft daarentegen een bijna onbegrensd aanpassingsvermogen.

VRAAG: In welk jaar verwacht u een bemande expeditie naar Mars, ingeval deze goedgekeurd zou worden?

ANTWOORD: ... Ik denk dat we dit waarschijnlijk binnen de tien jaar klaar zouden kunnen spelen, mits we er meteen aan beginnen.

VRAAG: Ik geloof dat u al in 1952 voorspeld heeft dat er onbemande onderzoeken van Mars zouden zijn.

ANTWOORD: Ik schreef in 1952 mijn artikel over Marsonderzoek. Ik denk dat dit de eerste technische verhandeling was over de mogelijkheid om fotografische en instrumentele sondes naar Mars te sturen.

VRAAG: Bent u van mening dat er onbemande verkenningsvluchten naar andere planeten binnen ons zonnestelsel zullen komen?

ANTWOORD: Ja, er zullen sondes naar andere planeten gestuurd worden. Trouwens, een der grote gebeurtenissen in de jaren zeventig zal de „grand

tour" van de planeten door middel van een onbemande sonde zijn.

VRAAG: Kunt u dit enigszins toelichten?

ANTWOORD: Hierbij maakt men gebruik van de aantrekkingskracht van een planeet om de sonde in een andere baan te brengen, haar eruit te slingeren en een „zet" te geven, zodat zij verder het zonnestelsel kan binnendringen om een nagenoeg volledige „grand tour" van alle planeten te maken en vervolgens het zonnestelsel uitgeschoten te worden.

VRAAG: Denkt u dat ons zonnestelsel min of meer de grens uitmaakt van de ruimteverkenning door de mens?

ANTWOORD: Nee, ik denk dat we een interstellaire sonde kunnen wegsturen. Het probleem is evenwel, de mensen ervan te overtuigen dat het gedaan moet worden, daar het een project is dat over verscheidene generaties, veeleer dan over verscheidene regeeringsperiodes, zou lopen.

VRAAG: Zijn de Amerikaanse ruimte-inspanningen verlopen zoals u het min

of meer voorzien had en op voor u bevredigende wijze?

ANTWOORD: Inderdaad. In 1956 heb ik een boek geschreven [*Satellites and Space Flight*] dat ongeveer een week vóór de lancering van Spoetnik-1 verscheen, en dat min of meer een basisontwerp voor het ruimteprogramma was.

Wij zijn er nu ongeveer halverwege doorheen; we vorderen dus behoorlijk en we zijn op tijd in het schema.

VRAAG: Wat is er zo ongeveer verwezenlijkt en wat moet er nog gedaan worden?

ANTWOORD: We hebben de audiovisuele satellieten, we hebben de communicatiesatellieten en de wetenschappelijke satellieten. We hebben maan- en planetaire sondes, een zachte landing op de maan en een onderzoek gehad. We hebben een bemande maanlanding gehad.

VRAAG: Had u al deze gebeurtenissen voorzien?

ANTWOORD: Niet precies in deze volgorde, omdat ik me de mogelijkheid van een groot bemand ruimtestation vóór de maanlanding voorgesteld had. In feite is het niet helemaal zo verlopen — we hebben wel een ruimtestation gelanceerd, maar dat was slechts een klein tijdelijk station.

De helft van het programma dat eigenlijk nog niet verwezenlijkt werd is het bemande laboratorium-ruimtestation, met voltallige bemanningen, die voortdurend in de ruimte verblijven. Wat ook nog komen moet is een bemande maanbasis . . . zoals onze Zuidpoolbases, speciaal voor wetenschappelijk werk, uitgerust met b.v. telescopen — zowel optische als radio-telescopen.

Wat er dan, volgens mij, nog moet komen zijn de bemande interplanetaire fly-bys, die vergeleken kunnen worden met de bemande vluchten om de maan, en de bemande interplanetaire landingen.

Ik stel me, om te beginnen, ook interstellaire verkenningen voor en later eventueel ook interstellaire be-

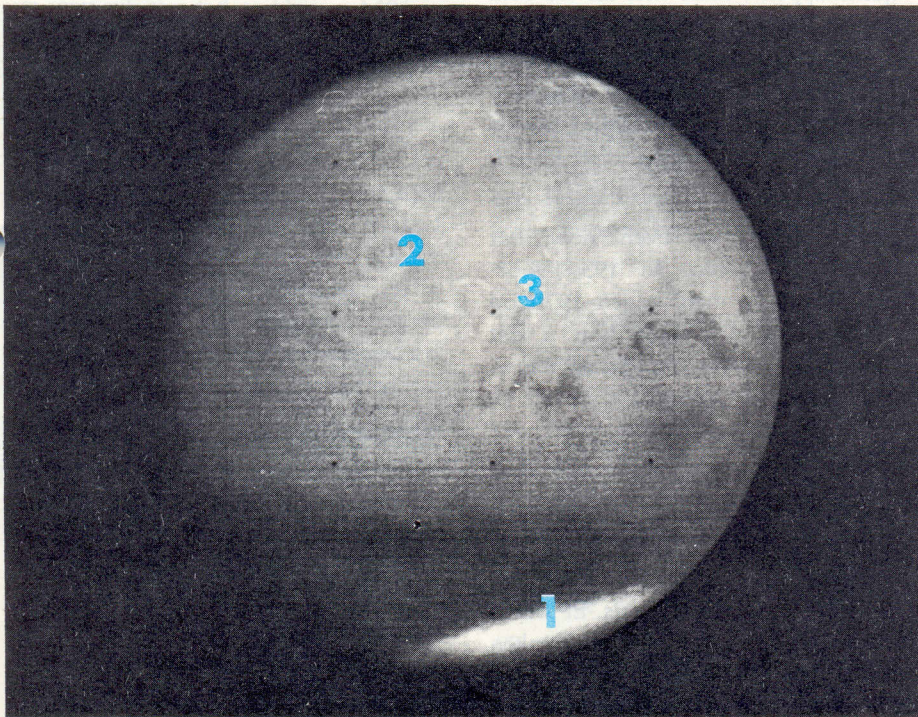
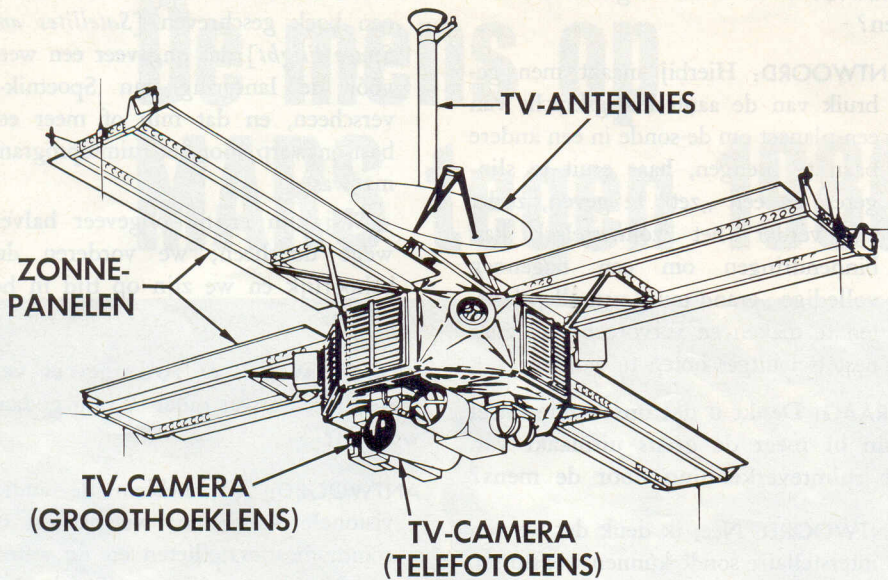

Foto: JPL-NASA

Foto van Mars, genomen op een afstand van 472 000 km door MARINER-7. Bijzonder goed zichtbaar zijn 1) de witte zuidpoolkap, 2) het heldere, ringvormige Nix Olympica gebied, en 3) het ingewikkelde patroon van het Tharsis-Candor gebied. Men neemt tegenwoordig aan dat Nix Olympica een reusachtige krater met een doorsnede van meer dan 480 km is.

Schets van het 317 pond zware Mariner ruimtevaartuig. Mariner-6 werd op 24 februari 1969 van Kaap Kennedy gelanceerd, en bereikte Mars op 30 juli. Mariner-7 werd op 24 maart gelanceerd en bereikte de planeet op 4 augustus.

mande vluchten, wanneer we nieuwe voortstuwingsystemen uitgevonden hebben. Ik heb het over „planetaire technologie” gehad, d.i. het wijzigen van het milieu op de planeten... het reconstrueren van de atmosfeer... de planeten van water te voorzien en deze in het algemeen geschikt te maken om door de mens gekoloniseerd te worden.

Ik heb ook gesproken over al die dingen die uiteindelijk tot interstellaire vluchten en tot reizen buiten ons zonnestelsel moeten leiden. Dit hangt af van nucleaire en andere vergevorderde voortstuwingsystemen waar we nog maar nauwelijks mee begonnen zijn. Wij hebben dus nog behoorlijk wat werk voor de boeg.

VRAAG: Wat u dus uiteindelijk voor deze kale levenloze planeten voorziet is een werkelijke kolonisatie, met het scheppen van atmosferische condities waar de mens kan leven?

ANTWOORD: Ja, en dit zou waarschijnlijk kunnen beginnen met de oprichting van woningen onder koepels, maar uiteindelijk zou men de atmosfeer misschien kunnen recon-

strueren. We weten wel dat de atmosfeer over astronomische perioden zal „ontsnappen”, maar niet als we haar blijven aanvullen totdat we alle grondstoffen van die planeet opgebruikt hebben. We zouden de grondstoffen van de planeet-zelf moeten gebruiken om de atmosfeer te blijven hernieuwen...

VRAAG: Laten we even naar het verleden terugkeren. In 1939 voorspelde u dat de mens tegen 1970 op de maan zou zijn. Hoe kon u dat toen met zoveel vertrouwen en nauwkeurigheid voorzien?

ANTWOORD: Toen, in 1939, voorspelde ik dat de mens tegen 1970 op de maan zou zijn omdat het grootste gedeelte van de technologie die hiervoor nodig was, op dat ogenblik reeds onder studie was. Er waren maar weinig werkelijke doorbraken nodig. We hadden een tamelijk goed idee van wat vereist was om de maan te bereiken. En we wisten al van de grote raketmotoren. We wisten dat de navigatie geen ernstig probleem zou uitmaken. We wisten dat we interne krachtbronnen nodig hadden — we

konden zien dat deze dingen allemaal mogelijk waren en dat het hoofdzakelijk een kwestie van toepassing van de ontwikkeling was, meer dan van buitengewone doorbraken. Er was niets belangrijks dat toen nog niet ontdekt was en dat ons ervan had kunnen weerhouden de maan te bereiken... Ik beschouwde het vooral een kwestie van geld en van toewijding aan een programma om op de maan te komen.

Er was ook een duidelijk punt van overeenkomst met de luchtvaart — het vliegen met toestellen zwaarder dan de lucht. Dit was iets dat men als volkomen onmogelijk beschouwd had en zelfs „bewezen” had als een wiskundige onmogelijkheid — en toch waren er een aantal pioniers die zeiden „Ja, je kunt met machines die zwaarder dan de lucht zijn vliegen.” Het is wel veelbetekenend te weten dat de *Royal Aeronautics Society* 50 jaar vóór de vlucht van de gebroeders Wright gesticht werd.

We hebben de *British Interplanetary Society* in Engeland in een tijdperk van toenemende technologische toepassingen gevormd. Ze werd in 1934 gesticht en het was dus voor mij toen reeds redelijk te voorspellen dat de mens de maan kon bereiken... als een regering bereid was er de gelden voor uit te trekken.

VRAAG: Over de toekomst gesproken, bent u van mening dat, als de hele wereld zich zou inspannen — en niet alleen de VS — de mens erin zal slagen sommige van deze prestaties, waarover u zojuist gesproken heeft, uit te voeren?

ANTWOORD: Ja... ik denk niet dat dit iets is dat slechts door één natie volbracht zou moeten worden. Indien we er een wereldomvattende inspanning van zouden maken, dan zouden we misschien iedereen op aarde gedurende de komende eeuwen volledig bezig en aan het werk kunnen houden, in plaats van hen met elkaar te laten vechten.

VRAAG: Het zou dus een factor zijn die eenheid zou brengen?

ANTWOORD: Ja, ik denk van wel.

De SEX-explosie — Vragen en Antwoorden

Waar sturen we in de huidige ineenstorting van sexuele normen op aan? Dit artikel „beschrijft het zoals het is” en geeft echte ANTWOORDEN waar u niet alleen nu bij gebaat bent, maar ook in de komende vijftig jaar.

door Roderick C. Meredith

ZOWEL een explosie als een revolutie vinden momenteel plaats in de houding van de moderne mens tegenover sex.

De snelle voortgang van deze revolutie en het gevaar dat er onafscheidelijk mee verbonden is, maken het noodzakelijk dat ieder weldenkend mens deze ontwikkeling zijn aandacht geeft. Want het gaat u aan. En het gaat ook — of u het nu wilt of niet — vrijwel alle mensen om u heen aan.

Laten we, op gevaar af van sensatielust beschuldigd te worden, het onderwerp eens open en eerlijk bekijken. Laten we het u eens vertellen „zoals het is”. En laten we dan reële oplossingen zoeken, waarnaar we ons leven kunnen richten — niet alleen nu, maar ook over tien, twintig of zelfs over vijftig jaar.

Het tegenwoordige verschijnsel

„SEX”! Maar drie letters. En toch is het misschien wel het meest explosieve woord in onze taal.

Denk maar eens aan de enorme invloed van „sex” op onze samenleving, die zichzelf voor „modern” en „wereldwijd” houdt. Wat betekent „sex” voor u?

Laten we eens net zo doen als de dikbetaalde psychologen, en de vraag stellen: „Wat houdt er in onze moderne samenleving verband met sex?” Tijdschriften, reclame, films, televisie, theater, Hollywood, nachtclubs, universiteiten, hippies, auto's, boten, kle-

ding, sigaren, bier, verkoudheidstabletten, maagtabletten, scheerzeep, lotions, mondwater en tandpasta.

Is deze lijst compleet?

Natuurlijk niet! Dit is pas het begin! Onze bovenstaande vraag had beter zo geformuleerd kunnen worden: „Wat houdt er in onze moderne samenleving niet met sex verband?” Dit is veel gemakkelijker te beantwoorden: „Bijna niets!”

Kijk eens om u heen. We worden overstroomd met sex; sex in alle vormen, sex vanuit ieder gezichtspunt, sex op elke tijd, sex op iedere hoek, sex achter elke struik, sex via alle media; een sexbombardement, een ware vloed van perversiteit die de spuigaten uitloopt.

Geen ontkomen aan?

Neem eens een kleine proef. Doe de tv aan en let eens op hoe lang het duurt voordat u door sex bestormd wordt. Of pak eens een willekeurig tijdschrift op. Hoeveel bladzijden kunt u lezen zonder door sex te worden aangeklampt?

U zult er verbaasd en ontzet over zijn, hoe er voortdurend toespelingen op sex worden gemaakt. Maar wees op uw hoede! De meeste van deze toespelingen zijn van een geraffineerde verfijndheid. Ja, „sex” kan subtiel zijn, maar is daarom niet minder diabolisch. Of u er zich van bewust bent of niet, „society-sex”, „nationale sex” of „culturele sex” (of hoe u het ook

noemen wilt) heeft invloed op vele beslissingen in uw leven, neemt veel van uw tijd in beslag en geeft vorm aan uw diepste gedachten en emoties.

Dit is de samenleving waarin u woont, waarin u werkt, waarin u zich ontspant, waarin u kinderen grootbrengt. *Er is geen ontsnapping mogelijk!* U leeft in deze samenleving.

Het Amerikaanse tijdschrift *Newsweek* van 13 november 1967 schreef over uw samenleving: „Een nieuwe, tolerantere maatschappij begint vaste vormen aan te nemen. De kunst draagt hiervan wel het sterkste stempel — in de toenemende naaktheid en openheid van de hedendaagse films, in de openhartige woorden van de pop-songs . . . in erotische kunst en in tv-discussieprogramma's, in vrijere mode en meer en meer openhartige advertenties. En achter deze steeds groter wordende toelaatbaarheid in de kunst, staat een maatschappij in haar overgangperiode, een maatschappij, die niet langer overeenstemming kan bereiken met betrekking tot zulke kritieke kwesties als voorrechtelijke sex . . . huwelijk . . . en sexuele voorlichting.”

Een publikatie van AP van 10 juni 1968 geeft het volgende verslag van de „vooruitgang” in de filmindustrie: „Amerikaanse film-producenten schijnen bereid te zijn een verdere veelbetekenende stap te nemen in de richting van grotere openheid in het uitbeelden van sex, schunnige taal en andere onderwerpen die eens op het witte doek taboe

waren... Sinds de revisie van 1966 [van de filmcensuur] zijn er grote veranderingen gekomen in de manier waarop de film sex, naaktheid en taalgebruik behandelt... Slaapkamerscènes werden hoe langer hoe openhartiger."

Kunt u het geloven?

Sinds 1966 hebben er grote veranderingen plaatsgevonden — en de toestand was toen al behoorlijk slecht. Wat zullen de komende paar jaar brengen? We kunnen alleen maar ons hart vasthouden! „Hollywoods antwoord op aanklachten dat het steeds meer door sex

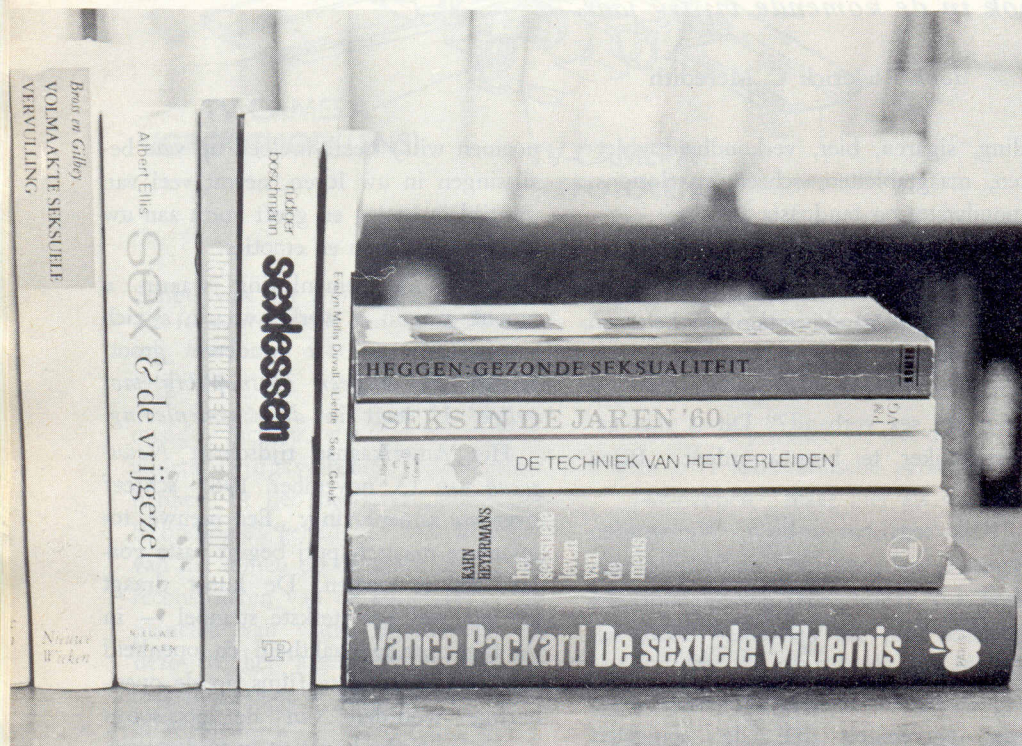
pij in een steeds snellere draaikolk naar de ondergang voert.

Sex is „BIG BUSINESS”

De modewereld wil niet bij de film achterblijven als het erom gaat het verlangen van de samenleving naar sex te bevredigen. „Modeadvies voor het voorjaar: haal het middel weg. Nu blote knieën geen nieuwtje meer zijn — blote taille. In sommige modecollecties voor het voorjaar van 1969 waren de tailles zo bloot als de natuur ze gemaakt heeft, of slechts lichtelijk bedekt met chiffon

„zelfkant” der maatschappij en perverse lieden.

Maar nu zijn de tijden veranderd. Op alle niveaus van de maatschappij wordt pornografische lectuur gretig verslonden. Een ware golf pornografie heeft tijdens de laatste paar jaren vooral de VS en Europa overspoeld. Recepties van hotels, stationskiosken, krantenkraampjes en zelfs hele boekwinkels verkopen deze schandliteratuur. Volgens mr. A. R. Jolles, President van de Rotterdamse rechtbank: „Voor dingen waarvoor men vroeger naar Parijs moest om ze

Foto's: Ambassador College

Het publiek wordt tegenwoordig van alle kanten door sex besprongen onder de leuze „sex moet vrij”. Maar is „vrijheid” ook „blijheid” op seksueel gebied?

bezeten wordt, is dat films waarin homoseksualiteit, bloot of ruwe taal voorkomt...geld in het laadje brengen, omdat dát is wat het publiek wil” (*Parade*, 22 september 1968).

Ja, hoe meer sex er in de films verwerkt wordt, hoe meer belust het publiek op sex raakt en naar mate het publiek nog méér op sex belust wordt, *des te meer* worden de films met sex door-
spekt om het publiek te bevredigen. Het is een vicieuze cirkel, die de maatschap-

of net. Het maakt allemaal deel uit van de „tendens tot bloot die tot de damesmodewereld is doorgedrongen...de japonnen in een paar collecties zijn helemaal doorzichtig” (UPI, 15 nov. 1968).

Zeker, sex is „big business”. Niemand wil er buitengelaten worden. Een vlotte winst lokt op elk denkbaar gebied. De verkoop van schunnige, perverse, verfoeilijke vuiligheid — pornografie — heeft altijd al aftrek gevonden onder verschoppelingen, mensen van de

te bemachtigen, kan men nu vrijwel in ieder net Nederlands hotel terecht” (*De Telegraaf*, 16 april 1969).

Teveel mensen nemen aan dat sex alleen in de bevolkingscentra hand over hand toeneemt, terwijl de plattelandsgebieden praktisch onaangetaast blijven. Dit *was* waar! Maar de *televisie* heeft dat allemaal veranderd.

Ja, die tv in de huiskamer heeft *ieder* huis in het land binnen het bereik van de met sex overlopende steden

gebracht. Amerikaanse tv-omroepbestuurders, bewust van het binnen gemakkelijke bereik liggen van de televisie voor *ieder* lid van de maatschappij, jong en oud, *plachtten* alle programma's onder strikte controle te houden. Maar de druk van het publiek werd te groot; het geld van hebzuchtige „sponsors” sprak een zeer duidelijke taal! Het publiek verlangt sex, de „sponsors” het publiek en de televisie heeft de „sponsors” nodig. Eenvoudig en simpel: *de televisie exploiteert sex.*

De *New York Times* van 4 april 1968 beoordeelde de situatie nauwkeurig: „Iedere dag horen kijkers een spervuur van dubbelzinnige verlakkerij, zien wiegende heupen, lokkende meisjes en luisteren naar aanvallen op het Amerikaanse ‚Establishment’. Drama’s en melodrama’s houden zich vaak uitvoerig bezig met onderwerpen die vroeger taboe waren, zoals onwettige kinderen, overspel en voorechtelijk geslachtsverkeer. Discussiegroepen wisselen openlijk van gedachten over homosexualiteit, vrije liefde, het [sexuele] leven in de voorsteden en de problemen van transvestieten... De tendens van de tv naar meer toelaatbaarheid... weerspiegelt de veranderende morele waarden van de Amerikaanse samenleving. Als de tv zich steeds meer veroorlooft, dan is dat omdat het publiek — ja, de hele samenleving — daaraan meedoet.”

Robert D. Kasmire, ondervoorzitter van de voorlichtingsdienst van de NBC zegt: „Meisjes dragen minirokken; universiteiten en hogescholen zien steeds meer door de vingers. Het is de hele houding ten opzichte van sex. We proberen gelijke tred met de sociale veranderingen te houden... Ieder jaar doen we dingen die we een jaar eerder niet gedurfd zouden hebben.”

Sex in hoger onderwijs

De toekomstige leiders van de wereld zijn op de universiteiten en hogescholen te vinden. Valt er enige hogere morele leiding van deze nieuwe generatie te verwachten?

U hebt gezien dat de kreet om meer toelaatbaarheid en vrijheid op het gebied van sex voortkomt uit, en weerklank vindt, in deze „bastions der kennis”. Maar misschien hebt u de situatie

gerationaliseerd. Misschien heeft u zich zo half en half ervan overtuigd dat deze sexuele losbandigheid, ontucht en wel lust door een „luidruchtige minderheid veroorzaakt zijn”, terwijl de grote meerderheid der studenten nog altijd fatsoenlijk, zedelijk en kuis is.

Houd uzelf niet langer voor de gek.

Durf de feiten onder ogen te zien; steek uw hoofd niet in het zand. Een recent onderzoek door de bekende schrijver Vance Packard heeft uitgewezen dat 75% van de Engelse en 58% van de Amerikaanse *mannelijke* studenten gemeenschap gehad heeft. Nog schokkender is het feit dat 63% van de Engelse en 43% van de Amerikaanse *vrouwelijke* studenten soortgelijke „ervaringen” heeft gehad. Van de meisjes die voorechtelijke geslachtsgemeenschap toegaven, had 53% met meer dan één man geslapen en bijna 33% gaf toe met „vele” partners sexuele omgang te hebben gehad.

In een artikel in de *Telegraaf* van 9 mei 1969 onder de titel: „Is Nederland oversexed?”, werd de moraal op onze universiteiten onder de loep genomen. Een kersverse arts zei: „Vroeger moest je, wanneer je een vriendje had, samen met de universiteitsarts gaan praten om de pil te krijgen. Tegenwoordig krijgt iedereen hem.” Een 24-jarige studente vertelde: „Toen ik aankwam als eerstejaars, was het nog een sensatie wanneer iemand móést trouwen. Tegenwoordig is het lopende-bandwerk. Vaak doet een meisje mee omdat ze anders uit haar groep gestoten wordt. De rest vindt het normaal dat je met een jongen naar bed gaat, wanneer je samen naar een feest bent geweest...”

Ja, de universiteiten over de hele wereld worden er door beïnvloed. Op de beroemde Cambridge Universiteit in Engeland zei 86% van alle studenten dat voorechtelijke geslachtsgemeenschap „niet altijd verkeerd” is. Op de Columbia Universiteit in New York kunnen de studenten nu op elk uur van de dag meisjes op hun slaapkamers ontvangen. En op de Universiteit van Pennsylvania mogen de meisjesstudenten nu op de kamers van de manlijke studenten overnachten. De Londense *Times* van 24 oktober 1968 berichtte dat de London

School of Economics „de pil” verstrekt aan meisjes die erom vragen.

Het welsprekendste verhaal komt misschien wel uit het „conservatieve” Nieuw-Zeeland. De studentenvereniging van de Canterbury Universiteit heeft in principe de plaatsing van twee automaten met voorbehoedmiddelen in het studentencentrum goedgekeurd. De president van de Nationale Raad van Kerken... zei dat de houding van de studenten „sex in dezelfde categorie schijnt te plaats en als chocola, sigaretten en kauwgom.”

Nederland is trouwens ook druk bezig met het verschaffen van voorbehoedmiddelen op *nationale* schaal door middel van automaten! De gemeenten zullen de vrijheid krijgen om naar eigen goeddunken automaten te plaatsen aan de openbare weg. Tevens werd er bepaald dat de verkoop van voorbehoedmiddelen aan jongeren onder de achttien jaar niet langer strafbaar hoort te zijn!

Overweeg de GEVOLGEN

„Wacht eens even”, roept een moderne filosoof uit, „is deze sexuele vrijheid en sexuele openheid geen verandering ten goede? Het is stimulerend, prettig en interessant. Het leven is tintelend en pikant geworden. De mensen zijn niet langer geremd — verdringen hun gedachten niet meer — ze zijn openlijker en eerlijker. En, wat nog belangrijker is, de mens *boudt* van deze pikante prikkeling. Waarom zouden we nog preutse, verouderde, irrationele morele normen aanhouden? Waarom zouden we niet eenvoudig doen *wat* we graag willen, *wanneer* we het willen en *hoe* we het willen?”

Het menselijk geslacht heeft een bijzondere gave meegekregen: de mogelijkheid toekomstige consequenties van tegenwoordige daden te overzien. Van alle levende wezens is alleen de mens in staat zich de toekomst als een duidelijk en direct resultaat van het tegenwoordige voor te stellen. Alleen de mens kan de „eindresultaten” juist beoordelen.

De mensheid zou daarom van haar gave *gebruik* moeten maken; ze zou „*de einduitslag moeten overwegen*”.

Wat zijn nu eigenlijk de gevolgen van onze moderne sexueel-toegeeflijke,

sexueel-opwekkende, sexueel-ongebonden samenleving? Let op de volgende absolute gevolgen en „overdenk dan het eindresultaat“!!

Eindresultaat: GESLACHTSZIEKTEN

De *Women's News Service* van 9 september 1968 rapporteerde de volgende schokkende statistiek: „Er gaat een geruisloze epidemie door het land. Het verwoest de geest en het gezichtsvermogen, en tast het ongeborn kind aan — afgelopen jaar zijn er [alleen in de VS] misschien wel 5 000 000 nieuwe gevallen bijgekomen, waarvan de meeste verborgen en onvermeld bleven. De epidemie is syfilis en gonorrhoea... nu op een nieuw hoogtepunt. De slachtoffers zijn wandelende infectiehaarden, gewoonlijk sexueel actief, en verspreiden de ziekte overal waar ze liggen.“

De *Wall Street Journal* van 18 juni 1968 verklaarde: „Vorig jaar waren er meer Amerikanen die gonorrhoea opliepen dan de mazelen. ‚Gonorrhoea is nu uit de hand gelopen‘, waarschuwt Dr. William Brown, hoofd van de actie tegen geslachtsziekten van het *National Communicable Disease Center* [Nationaal consultatiebureau voor besmettelijke ziekten]... De ziekte treft mensen van alle beroepen, leeftijden en inkomstengroepen... Medici noemen twee hoofdredenen voor de plotselinge stijging van het aantal gevallen... vrije seksuele omgang, in het bijzonder tussen personen in de late tienerjaren waaronder gonorrhoea het meest voorkomt. En zij zeggen dat het moeilijker wordt gonorrhoea te genezen omdat het weerstandsvermogen tegen penicilline begint te ontwikkelen.“ Dit is niet alleen maar bangmakerij. De directeur van de controledienst voor besmettelijke ziekten in Manitoba, Dr. Emmanuel Snell, verklaarde dat: „Geslachtsziekte in Noord Amerika en de gehele Westerse wereld uit de hand gelopen is.“

Eindresultaat: BAARMOEDERKANKER

Volgens een artikel in *Elsevier's Weekblad* van 26 juli 1969, overlijden er per jaar zo'n vijfhonderd vrouwen aan baarmoederkanker in Nederland. „Het is bekend, dat onder bepaalde bevolkingsgroepen meer baarmoederkan-

ker voorkomt dan bij andere groepen. Zo heeft men bij nonnen deze ziekte niet geconstateerd, bij vrouwen gehuwd met een (besneden) joodse man, in zeer geringe mate, en bij groepen met een slechte seksuele hygiëne relatief veel gevallen gevonden.“

Het maart 1968 nummer van *McCalls* schreef dat „volgens drie recente rapporten baarmoederkanker verband schijnt te houden met het vroegtijdig verlies van maagdelijkheid en vrije liefde van de kant van jonge meisjes... patienten met baarmoederkanker... hadden een groter aantal sexpartners dan vrouwen die geen kanker ontwikkelden. Monogamie in sex bleek het risico van kanker te verminderen.“

Eindresultaat: ONWETTIGHEID, GESTOORDE KINDEREN

Jaarlijks worden er in Nederland zo'n 5 000 onwettige kinderen geregistreerd. Tien jaar geleden waren dat er nog maar ongeveer 2 900, wat dus een stijging betekent van 70%! Daarbij steken wij nog gunstig af bij de VS, waar verleden jaar 300 000 kinderen onwettig geboren werden. Dit laatste cijfer ligt drie keer zo hoog als in 1940, en als het op dezelfde voet blijft voortgaan, dan zullen er in het begin van het volgende decennium gemiddeld één op de tien kinderen onwettig geboren worden!

Amerika is nauwelijks uniek wat onwettigheid betreft: in Engeland is de verhouding één op de dertien (*Times*, Londen, 13 juni 1968) terwijl meer dan één op de zeven kinderen buitenechtelijk verwekt werden (*Yorkshire Post*, 5 oktober 1966). Nieuw-Zeeland vertoont een „verontrustende stijging in onzedelijkheid“: één op acht werd onwettig geboren (*New Zealand Herald*, 31 juli 1968). En tot groot verdriet van de Russen, die beweren hogere morele waarden dan het Westen te bezitten, werd één op de negen Sowjet-kinderen onwettig geboren (UPI, Moskou, 26 april 1967).

Nu realiseren wij ons dat deze cijfers voor onwettigheid geen rekening houden met die kinderen die buitenechtelijk verwekt waren. Een „moetje“ maakte deze toekomstige spruiten „wettig.“ „Tweederde van de Zweedse vrouwen zijn op hun huwelijksdag zwanger en

95% zijn hun seksuele leven begonnen tegen de tijd dat ze trouwen... de situatie in de meeste Westerse landen is ongeveer hetzelfde... maar in Zweden staan wij er openhartiger tegenover“, zei Carl Gustaf Boethius, historicus en hoofdredacteur” (*Los Angeles Times*, 17 juli 1968).

Wat voor vooruitzichten hebben deze onwettige kinderen om op te groeien met dezelfde kansen voor succes die normale kinderen hebben? Veel „modernisten“ zouden willen beweren dat onwettige kinderen zich precies als normale kinderen zullen ontwikkelen.

De feiten spreken evenwel een andere taal.

Dr. Paul la Moal, technisch directeur van het Observatietehuis voor jeugdige delinquenten te Parijs, waarschuwde dat: „Onwettige kinderen meer geneigd waren tot het maken van ongelukken, vatbaarder voor ziekten waren en een hoger sterftecijfer hadden dan wettige kinderen... Het onwettige kind heeft inherente, potentiële pathologische (ziekte) factoren [kans op geestesziekte] die in verband staan met de psychologische verhouding van moeder tot kind. Deze situatie is terug te brengen tot de onevenwichtigheid veroorzaakt door de afwezigheid van de vader“ (*Reuters*, 30 augustus 1969).

Eindresultaat: GEESTESZIEKTE

„De nieuwe [seksuele] vrijheid kan sommige jonge mensen onder nieuwe spanningen brengen die leiden tot een zedeloos bestaan... en zelfs tot geestesziekte... In een onderzoek gehouden door 24 psychiaters, die studenten aan de Universiteit van Wisconsin behandelden, kwam Dr. Halleck tot de ontdekking dat onder de vrouwelijke studenten-patiënten 86% seksuele omgang met ten minste één persoon had gehad en 72% met meer dan één persoon. Dit percentage van seksuele verwickelingen was veel hoger vergeleken met dat wat gevonden werd onder studenten die geen patiënt waren“ (*Chicago Tribune*, 6 oktober 1968).

„Verlichte modernisten“ schreeuwen om meer vrijheid op seksueel gebied — ze willen de seksuele remmen van de sa-

(Vervolgd op pagina 17)

De MODERNE ROMEINEN

DEEL II

*De TWEEDE HOOFDOORZAAK voor de val van het Romeinse Rijk houdt tegenwoordig de VS, Engeland en ook Nederland reeds in een dodelijke greep gevangen. Het zou weleens te laat kunnen zijn deze toestand nog te veranderen. Waarom kunnen we toch niet leren van de be-
wezen historische fouten van anderen en deze vermijden? Lees in deze tweede aflevering over de geldverkwisting, het kopen op krediet en de belastingdruk die ons nationaal welzijn zo in gevaar brengen.*

door Garner Ted Armstrong
en Gene H. Hogberg

RAMPEN lijken altijd onwezenlijk — evenals fenomenaal succes.

„Ik kan niet geloven dat dit nu werkelijk gebeurt!” riepen miljoenen mensen uit toen ze de maanwandeling op de tv zagen.

„Maar dit *kàn niet* waar zijn,” riepen huilende Fransen uit toen ze Duitse soldaten in hun zware laarzen trots door de straten van Parijs zagen marcheren.

„Nee! Ik kan het niet *gelóven*,” zeiden de inwoners van Warschau, Kopenhagen, Amsterdam en Brussel een generatie geleden.

Toch waren er *tekenen* die er wezen op wat er stond te gebeuren. Het was niet zo dat al deze naties, de Verenigde Staten inbegrepen, niet voldoende waarschuwingen hadden gekregen betreffende Hitlers bedoelingen. Doch miljoenen mensen weigerden eenvoudig er geloof aan te hechten. Nooit echter heeft ontkenning van de feiten of ongeloof de onverbiddelijke loop der geschiedenis kunnen veranderen.

De veronderstelling dat vandaag aan de dag Amerika en Engeland — samen met alle andere Engelssprekende landen en sommige Westeuropese naties — weleens een tijd tegemoet zouden kunnen gaan waarin hun macht en grootheid op een even ontstellende wijze in diep verval zouden raken als indertijd met Rome het geval was geweest, moet in de ogen van Amerikanen, Engelsen, Australiërs, Nederlanders, Belgen enz. van tegenwoordig wel het toppunt van dwaasheid zijn — zo belachelijk dat er geen woorden voor te vinden zijn.

Miljoenen mensen zullen zeggen: „Kom nou, zoiets *kàn* eenvoudig niet.” Toch *is* het zo. De zon van het eens zo trotse Britse Imperium *is* reeds ondergegaan. Dat Imperium bestaat niet meer. De macht van Engeland is na de Tweede Wereldoorlog op een alarmerende wijze getaand. En hoewel miljoe-

nen Amerikanen het in elk geval ogenschijnlijk nog nooit zo goed gehad hebben, is ook de macht van de Verenigde Staten beslist aan het tanen — op verschillende subtiële manieren — maar tanen doet ze niettemin.

Er waren diepe, fundamentele oorzaken voor het in verval geraken van het machtigste en meest glorieuze imperium dat de wereld ooit gekend had. Vooraanstaande geschiedschrijvers, die uit een overvloed van gegevens aangaande Rome konden putten, hebben deze oorzaken zorgvuldig geanalyseerd. Haar geschiedenis is beter bewaard gebleven dan die van welk ander groot imperium uit het verleden.

De annalen der geschiedenis hebben laten zien dat er *vijf hoofdoorzaken* waren die, samen met andere bijkomstige factoren, uiteindelijk het onvermijdelijke teweeg brachten. De bevolking ontkende het. De leiders geloofden er niet in. Maar desondanks is Rome *tóch* gevallen, niet waar?

Het is veelbetekenend dat *alle* vijf

hoofdoorzaken voor de val van dat imperium van vroeger, nu, in onze tijd, niet alleen in de VS en Engeland, maar ook in andere Westerse landen overal aanwezig zijn! En het kon weleens te laat zijn om nog van koers te veranderen. Misschien zijn we al zó ver gegaan dat terugkeer onmogelijk is.

Toch zijn er desondanks miljoenen mensen die niet kunnen geloven dat het waar is.

Achter de facade van welvaart

Wat een paradox!

Amerikanen, Engelsen en ook de bewoners van de Lage Landen verdienen over het geheel genomen meer geld en bezitten meer materiële goederen dan ooit tevoren in hun geschiedenis. Toch zitten evenwel ontelbare miljoenen mensen hopeloos tot over hun oren in een demoraliserende schuld.

Ook de Overheid — van gemeente tot het Rijk — blijkt in een eindeloze strijd met insolventie gewikkeld te zijn. Belastingverhogingen en nieuwe belastingen schijnen het daar niet van te kunnen verlossen.

Het lijkt er veel op dat welvaart een zeer misleidend iets kan zijn — een voortdurend op zoek zijn naar de mythologische pot met goud aan het eind van de regenboog.

Karakter? Wat is dat?

In tegenstelling tot wat veel mensen en ook sommige economen mogen denken, ligt de ware maatstaf van de grootheid van een volk niet in de voortdurende groei van haar economie of haar BNP — „bruto nationaal produkt” — maar in het intellectuele, morele en geestelijke karakter van het volk.

Karakter?

Er is nauwelijks iemand die de betekenis van dit woord in de zin van een krachtig ontwikkelde zedelijke persoonlijkheid nog kent. Maar onwetendheid kan de onplezierige waarheid van de hedendaagse geschiedenis niet verdoezelen.

Paul Einzig is de Edward Gibbon (de bekende historicus) van onze tijd. Hij heeft een boek geschreven waar het Engelse volk — en bijgevolg ook het Amerikaanse — diep geschokt door zou moeten raken. Maar ook de bewoners van de lage landen van West-Europa

doen er wél aan hiervan goede notitie te nemen want het slaat ook op hen!

Hij gaf het de titel, „*Decline and Fall? Britain's Crisis in the Sixties.*” („Achteruitgang en Val? Englands crisis in de jaren zestig”). Hierin zegt hij op blz. 10 en 11:

„Afgezien nog van dit alles is er in recente jaren een steeds verder gaande achteruitgang van het Engelse karakter te bespeuren. . . . *Egoïsme en ongebreidelde hebzucht* die de onmiddellijke komst van een millennium eisen hebben veld gewonnen en „*groeihysteria is een volksziekte geworden*. . . . Keiharde vakbondleiders geven openlijk toe dat het enige waarin ze geïnteresseerd zijn, het verkrijgen van het maximum aan speciale uitkeringen voor hun leden is, en dat ze zich zelden bekreunen over de gevolgen van hun zelfzuchtige houding ten opzichte van de rest der bevolking. . . .

„Indien aan de achteruitgang van het Engelse karakter geen halt wordt toegevoerd, dan zou het kunnen zijn dat het punt waarop terugkeer nog mogelijk zou zijn geweest, gepasseerd wordt.”

Einzig bedoelt hiermee dat het Engelse volk van vandaag in een ernstige nationale crisis wel eens niet het karakter zou blijken te bezitten om hieran het hoofd te bieden zoals hun voorzaten dat in 1940 konden.

Schatrijke imperiums gingen ten onder

Het karakter van het volk is het belangrijkste bestanddeel van wat de grootheid van een natie uitmaakt. Babylon, Perzië, Griekenland, Rome, Spanje en Frankrijk hebben elk op hun beurt eens de tijd gekend dat zij het rijkste land ter wereld waren. Maar in plaats van hen voor ondergang te bewaren richtte hun rijkdom en welvaart hen te gronde.

De geschiedenis beschrijft tot in bijzonderheden hoe de meedogenloze stijging van belastingen, schulden en inflatie één van de hoofdoorzaken was waardoor het trotse Romeinse Imperium met groot geraas ineenstortte.

Een korte samenvatting van deel 1 van deze serie die in september begon, laat zien dat de vijf oorzaken voor de val van Rome, zoals deze uit de werken

van Edward Gibbon en andere vooraanstaande geschiedschrijvers van de Romeinse wereld afgeleid kunnen worden, de volgende zijn:

(1) De ontwrichting van het gezin en de snelle toename in echtscheidingen.

(2) De steeds hoger opgeschroefde belastingen en de buitensporige gelduitgaven.

(3) De groeiende rage voor genot en de verruwing van de sport.

(4) De stijgende produktie in de wapeningsindustrie teneinde het hoofd te bieden aan de steeds groeiende bedreiging van de veiligheid door vijandelijke aanvallen — terwijl de wáre vijand het in verval raken van de samenleving binnen de eigen grenzen was.

(5) Het uiteenvallen van de godsdiensdienst in ontelbare en verwarrende vormen, waardoor de mensen geen onveranderlijke leidraad werd gelaten.

In ons september-nummer zagen we dat het belangrijkste bouw materiaal waar het vroegere Rome uit opgetrokken was — het kardinale element dat meer dan iets anders tot haar grootheid bijdroeg — het gezin was.

En het belangrijkste kenmerk van het vroeg-Romeinse gezinsleven was het gezag — en het respect voor dat gezag — van de vader.

Rome werd sterk en krachtig. Rome werd welvarend. Maar conform het feit dat de menselijke natuur steeds benedenwaarts gericht is, kwam er mét de welvaart ook een geleidelijke erosie van de gezinsband — zoals dit sinds het einde van de Tweede Wereldoorlog eveneens in Engeland, de Verenigde Staten en andere Westerse landen het geval is geweest.

Met het verslappen van de gezinsband gingen tevens traditionele waarden en deugden verloren.

Eén daarvan was zuinigheid en een waardering van geld en rijkdom. De historicus William Stearns Davis schrijft hierover in zijn boek, *The Influence of Wealth in Imperial Rome*, op blz. 163, 164 en 167:

„Een welhaast onvermijdelijk uitvloeisel van de ontzaglijke Romeinse rijkdommen was de *opeenhoping van ongelooflijk grote schulden*. . . . Zelfs mensen met sobere en deugdzaam gewoontes namen de manie van hun tijd

over: die van boven je stand te leven....

„De typische Romein van gegoede komaf en stand [de hoogste kringen — te vergelijken met de gemiddelde Amerikaan van tegenwoordig], kan men dan ook voorstellen als iemand die geregeld in de schulden zat en zich herhaaldelijk aan de rand van ondergang bevond.”

Eveneens de manie van onze tijd

De totale schuld in de Verenigde Staten, overheids zowel als persoonlijke schuld, beloopt het astronomische bedrag van 1.6 biljoen dollars!

Deze enorme som is het dubbele van wat het tien jaar geleden was.

Maar waar economen en sociologen zich echter het meeste zorgen om maken is de steeds groter wordende schuldenlast van de gemiddelde Amerikaanse burger, die driemaal zo groot als de totale overheidsschuld is.

Over het geheel genomen moet iedereen uit elke dollar, die hij of zij als loon of salaris mee naar huis neemt, 21 cent opzij leggen om geld af te betalen dat men reeds schuldig is.

Van elke vijf Amerikaanse gezinnen verkeert er één in ernstige financiële omstandigheden. Persoonlijke faillissementen komen tienmaal vaker voor dan bankroet in de zakenwereld.

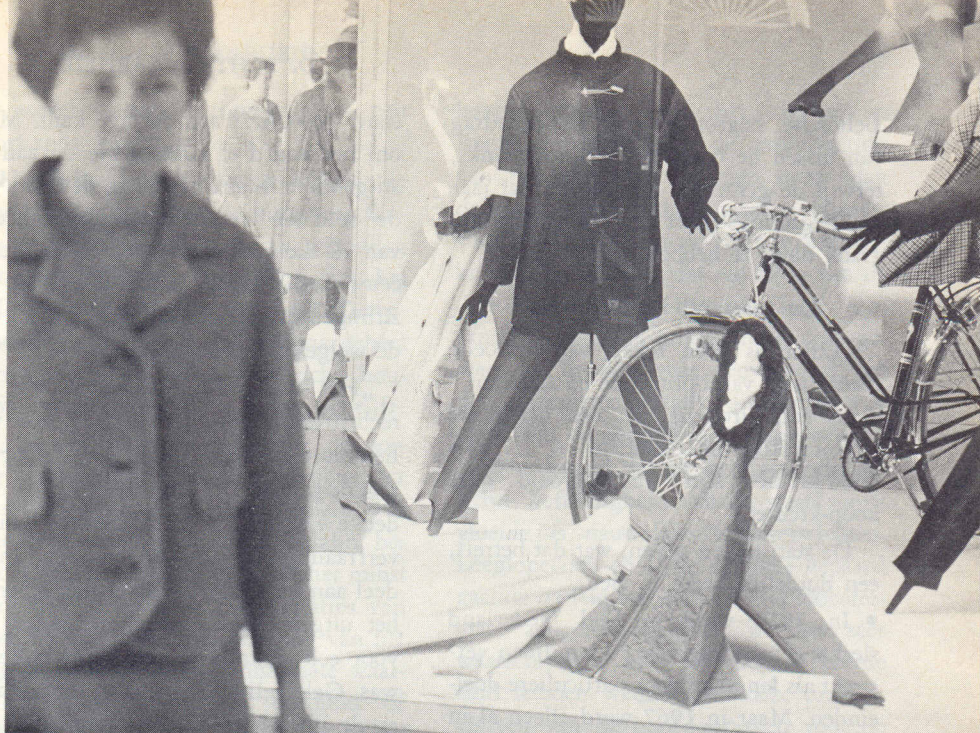
In Engeland heeft elk gezin gemiddeld een huurkoopschuld (krediet bij het kopen op afbetaling) van bijna £73 (f 650) — wat te danken is aan een vergroting van de omzet met 15% tegen het einde van 1968.

In Zuid-Afrika bezwijken steeds meer mensen onder de druk van privé-schuld.

Gedurende 1967 werden 312 277 Zuidafrikaners voor de rechter gedaagd vanwege schulden die ze niet konden betalen.

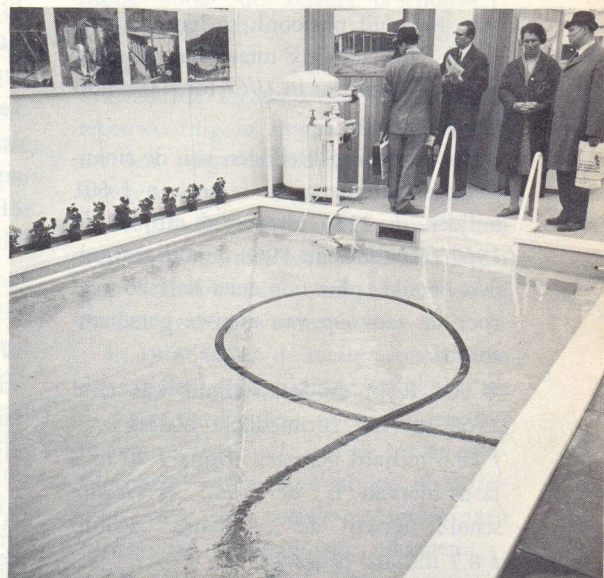
„Zuidafrikaners,” zo schreef *Dagbreek-Landstem* van 24 november 1968, „zijn niet langer bang om wegens schulden voor de rechtbank te moeten verschijnen. Want ‚Ik ben toch geen misdadiger. ’t Is maar een geldschuld,’ zo redeneren zij.”

De Belgen hebben per hoofd van de bevolking de hoogste afbetalingsschuld binnen de EEG-landen. Ook de Overheidsschulden nemen daar gestadig toe. Verleden jaar bedroeg het tekort op de

Nog nooit sinds het hoogtepunt van het Romeinse Imperium hebben zo velen over zoveel luxe en zoveel vlot krediet kunnen beschikken. En, evenals in het Rome van de oudheid, wordt de welvaart opgeheven door inflatie, hogere belastingen en kolossale uitgaven voor defensie.

Foto's: Voorlichtingsdienst der Europese Gemeenschappen (boven), Ambassador College

Belgische begroting een recordbedrag van tussen de 6 en 6½ miljard franks, terwijl de gemeente Antwerpen dat jaar een begrotingstekort van 1 074 610 000 frank bleek te hebben!

De toestand in Nederland

„Lenen is geen teken van armoede meer, maar van optimisme en activiteit,” aldus een directeur van een der grote financieringsmaatschappijen. „Van nood-krediet zijn we gegroeid naar koop-krediet.”

De statistieken geven, wat dat betreft, een duidelijk beeld te zien:

- In 1950 werd in heel Nederland slechts een bedrag van f 15 miljoen verstrekt als leningen voor particuliere doeleinden. Maar in 1967 werd alleen al in Den Haag ruim f 21 miljoen aan krediet opgenomen welk bedrag voor ongeveer 90% uit persoonlijke leningen bestond. Het landelijk totaal van persoonlijke leningen was in 1967 tot f 380 miljoen gestegen!
- De afbetalingskredieten van de financieringsmaatschappijen rezen van f 681 miljoen in 1966 tot f 806 miljoen in 1967 en hadden in 1968 de miljard gulden bereikt, plus nog eens half zo veel voor de aankoop van nieuwe personen-auto's!
- Het Rijk: de Staatsschuld was eind 1968 tot het formidabele bedrag van f 28.6 miljard gestegen. Bijna f 20 miljard hiervan is de zgn. *gevestigde* schuld, terwijl de „vlottende” schuld f 8.7 miljard bedraagt.
- De gemeenten: Amsterdam heeft een schuldenlast die eind 1967 al was opgelopen tot een totaal van meer dan 4 miljard gulden. De vlottende schuld van Rotterdam stond op 1 augustus jl. op f 793 miljoen.

In de vijf jaren 1961-1966 steeg de *totale* nominale Overheidsschuld (Rijk, provincies en gemeenten) tot een recordbedrag van ruim f 44.5 miljard.

Tot zover wat de schulden betreft. Nu de belastingen.

Steeds meer en meer premies en belastingen

Volgens tegenwoordige maatstaven waren de gewone belastingen in het Romeinse Rijk gedurende de tweede

eeuw (n. Chr.) aan de lage kant. Maar om het hoofd te kunnen bieden aan de stijgende militaire uitgaven, de eisen van de soldaten en de buitensporigheden van de keizers vonden er in de derde eeuw herhaaldelijk confiscaties van bezittingen en periodieke afpersingen van de welgestelde stand plaats.

„Het meest funeste beleid wat de rechtstreekse gevolgen betreft, was wel het buitensporige gelduitgeven door de regering van het Imperium. Een gedeelte van het geld werd besteed aan de verfraaiing van de steden, een ander deel aan het onderhoud van het leger en het uitgebreide ambtenarenapparaat dat voor een centrale regering noodzakelijk was. Geleidelijk aan werden de soldaten en de ambtenaren de pressiegroepen.

„De kosten die deze met zich meebrachten leidden tot een worgende belasting met herhaaldelijke devaluaties waardoor de middengroepen dodelijk verzwakt raakten en hun natuurlijke leiders gedecimeerd werden... Ontbinding volgde op het doden van alle initiatief” (Haskel, *The New Deal in Old Rome*, blz. 231, 232).

Dat was Rome.

Elke Amerikaan en Engelsman (en Nederlander!) is zich zeer goed bewust van de vraatzucht der belasting die elk jaar opnieuw een steeds groter deel van zijn inkomen opslokt.

De meest recente statistieken tonen aan dat in de VS alle belastingen — federale, staats en gemeentelijke — bij elkaar een fenomenale 37 cent uit elke dollar van het nationale inkomen opsouperen.

Een groot deel van de belastinggelden wordt gebruikt voor de instandhouding van het uitgebreide bestuursapparaat dat op elk niveau te vinden is. Bijna één op de vijf betrekkingen is een gouvernementsbaantje. Van elke vijf dollars die er over de gehele VS aan alle goederen en diensten worden besteed is ruim één dollar afkomstig van de overheid.

De inkomsten en uitgaven van de Federale regering stijgen jaarlijks. Gedurende de zes jaren dat President Johnson aan het bewind was, steeg het totaal van jaarlijkse uitgaven met \$73 000 000 000 —

van \$111 000 000 000 tot meer dan \$184 000 000 000.

Toch schijnt het inkomen nooit de uitgaven te dekken. In de afgelopen 40 jaar zijn er slechts acht federale begrotingen geweest die sluitend waren.

De Engelsen leggen er het bijtje bij neer

Elke keer dat er weer in paniek een stormloop op het pond sterling uitgevoerd wordt wachten de Engelsen nu, afgemat door al de belastingen, maar kalm en gelaten de straffe bezuinigingsbegrotingen af.

De regering legde in het begin van 1968 in een begroting, die door sommigen het meest krappe budget in vredes-tijd uit heel de Engelse geschiedenis werd genoemd, plotseling zulke sterk verhoogde belastingen op, dat men er van achterover sloeg. Tevens leidde dit tot een tijdelijke loonstop en de heffing van een belasting om de welgestelden „uit te zuigen” die haars gelijke nog niet had gekend. Sommigen, wier inkomsten uit beleggingen een bepaald niveau overschreden, kwamen tot de ontdekking dat al hun inkomsten uit aandelen en effecten naar de belastingen gingen!

Zo hoog zijn de belastingen nu dat de gedachte van „leef vandaag, vergeet morgen” het Engelse publiek in z'n greep heeft. De detailhandel spreekt van een koopwoede in auto's, koelkasten, kleding, vloerbedekking — van alles. De mensenmassa's bij voetbalwedstrijden zijn de grootste en meest rumoerige uit de laatste 20 jaar. „Betting shops” en bingozalen zijn te klein om plaats te bieden aan alle bezoekers.

„De mensen zien er geen heil in hun geld op te sparen,” zei een secretaresse in Londen, „als je 't opzij legt ziet de regering vandaag of morgen wel kans het je af te nemen.”

Belastingontduiking en mazen in de wet

Wanneer de belastingen bijna ondraaglijk zwaar gaan drukken wordt de verleiding om ze te ontduiken groot.

„Men zou een boekdeel kunnen vullen over het onderwerp van de financiële corruptie in de laatste eeuw van het Westromeinse Rijk. Wanneer men door

al de stapels verordeningen snuffelt die met belastingdruk te maken hebben... en met ontduiking, weet men niet goed of men meer de zwakheid van de regering zou moeten beklagen, of verbaasd zou moeten zijn over de keiharde vermetelheid van de klassen die er in onderling verband op uit waren om zowel de schatkist als de belastingbetaler te plunderen.

„De provincie Afrika, die van zulk essentieel belang was voor het voortbestaan van de hoofdstad en ondanks een onzeker beleid toch nog onder haar bestuur bleef staan, deed in het begin van de vijfde eeuw een beroep op de Keizer om uit haar rampzaligheid verlost te worden. De klachten gaan bijna uitsluitend over de druk en de onrechtvaardigheid die bij het innen van de diverse soorten belastingen werden toegepast. De hoogste standen verzekerden zich van immuniteit voor de hun rechtvaardig opgelegde lasten, of slaagden erin door een oneerlijke aanslag van de belastingen deze over te hevelen naar de stand die minder draagkrachtig was. . . .

„Door misbruik te maken van de kennelijke slapheid en de moeilijkheden van de regering stelden zowel in Afrika als in Gallië de grootgrondbezitters hun betalingen uit of ontdoken deze” (Dill, *Roman Society in the last Century of the Empire*, blz. 270-271).

Het is opmerkelijk hoeveel overeenkomst de tegenwoordige omstandigheden in de VS, Engeland en de overige Westerse wereld hiermee zijn gaan vertonen.

Nog niet zo lang geleden werd er de schokkende ontdekking gedaan dat — dank zij reusachtige mazen in de wet — sommige Amerikaanse miljonairs in 1967 totaal geen inkomstenbelasting hadden betaald. Tientallen anderen met een inkomen van zes cijfers hadden evenmin iets betaald.

Men heeft het bedrag dat de federale fiscus als mogelijke belastinggelden door de „lekken” in de belastingheffing ontglipt, op \$50 000 000 000 geschat.

De grootste mazen bevoordelen natuurlijk vooral de rijken. Het Amerikaanse Congres begint eindelijk enkele van de grootste gaten te vernauwen.

In Engeland is belastingontduiking

— zowel wettig als onwettig — een soort sport geworden.

Het Britse Imperium werd volgens de reeds eerder aangehaalde historicus Einzig opgebouwd en in stand gehouden door de liefde en toewijding van het volk voor de zaak van hun land. Tegenwoordig schijnt deze liefde bijna geheel verdwenen. De „ieder voor zich” houding overheerst in alles. Einzig schrijft:

„Terwijl voor en gedurende de oorlog het Engelse volk van alle volken ter wereld wellicht het meest bezielde was met ijver voor het algemeen welzijn, behoort het nu waarschijnlijk tot het minst bezielde. Eén van de manifestaties van deze verandering in de houding van het Engelse volk is de stijgende mate waarop men de belastingen ontduikt of ontwijkt.

„De Britten zijn veel afkeriger geworden de keizer te geven wat des keizers is. Dit is, toegegeven, voor een groot deel de fout van de keizer zelf. . . . De belastingbetalers worden steeds onwilliger een steeds groter deel van hun inkomen aan regeringen over te dragen die er zo happig op zijn hun geld te verkwisten.

„Duizenden accountants en belastingconsulenten zijn druk bezig hun cliënten te adviseren hoe zich op een wettige manier aan hun belastingen te onttrekken. Ook miljoenen mensen met een lager inkomen hebben evenwel zelfs zonder deskundig advies wegen gevonden hun belastingen op een onwettige manier te ontduiken. . . . Hier wordt echter nooit iets over gezegd, en toch moet het totale bedrag van al dit verlies aan inkomsten zeer zeker hoger liggen dan het totale verlies als gevolg van belastingontduiking door de rijken” (Einzig, *Decline and Fall*, blz. 29-30).

De welvaartsstaat

De meeste mensen hebben wel eens gehoord van de „brood en spelen” van Rome — de voedseluitdelingen en de eindeloze series bloedige spelen en kampgevechten die bedoeld waren om een onrustige bevolking in toom te houden.

De „sociale bedelingsziekte” ondermijnde de vitaliteit van Rome.

„Men heeft de kosteloze uitdelingen van graan in Rome gekenschetst als ,het

hoofdkenmerk van het leven in Rome’ . . . Kort voor de grondvesting van het imperium kwamen meer dan driehonderdduizend Romeinse burgers voor deze gave van de staat in aanmerking. Men beweert dat ten tijde van de Antonijnen (rond 150 n. Chr.) hun aantal zelfs nog groter moet zijn geweest. . . . In de derde eeuw werd aan de graangiften, gratis distributie van olie, wijn en varkensvlees toegevoegd.

„Het kwaad dat uit deze verkeerd gerichte liefdadigheid van de staat voortvloeide is nauwelijks te overschatten. Leegloperijen en al de daarmee gepaard gaande ondeugden werden hierdoor dermate aangemoedigd dat we het zeer waarschijnlijk niet bij het verkeerde eind hebben wanneer we deze praktijk als een van de hoofdoorzaken voor de demoralisatie van de samenleving in Rome onder de keizers beschouwen” (Myers, *Rome: Its Rise and Fall*, blz. 523).

Ditselfde sociale ziekteverschijnsel is tegenwoordig in Engeland en Amerika tot een vergevorderd stadium doorgewoerd.

Evenals Engeland is Nederland al een welvaartsstaat met sociale voorzieningen naar Scandinavische stijl „van de wieg tot het graf” geworden.

In 1969 zullen de totale uitgaven van de sociale verzekeringen waarschijnlijk de 13 miljard gulden overschrijden. Dit is ongeveer de helft van de totale rijksbegroting! Momenteel stijgen de uitgaven van de sociale verzekeringen sneller dan het nationale inkomen.

Hoe riant de sociale voorzieningen er uitzien en hoe groot ook de bedragen zijn die eraan worden besteed, er blijven steeds stemmen opgaan voor méér geld, en voor méér minderheidsgroepen. Waar dit in de VS op uitgelopen is — vele steden en grote staten kunnen het amper bolwerken — laten de volgende statistieken zien:

- In Californië en de staat New York leven 2-1/4 miljoen mensen van de steun, d.w.z. één op elke vier steuntrekkers in de natie.
- Eén miljoen mensen in New York City leven van de steun — één op elke acht inwoners van de stad.
- Gedurende de afgelopen tien jaren van welvaart zijn er 3 miljoen mensen onder de bedeling komen te vallen,

zodat er tegenwoordig zo'n 10 miljoen één of andere vorm van steun genieten.

Steun en sociale verzekeringen nemen, zodra ze ingesteld worden, afmetingen van „een staat in een staat” aan — moeilijk van misstanden te zuiveren en schier onmogelijk om het, wat omvang en uitvoeringskosten betreft, te verminderen.

Rome werd groot — en viel

Rome werd groot, machtig en welvarend. Daarna trad een geleidelijke ont-aarding in, zonder dat iemand er toentertijd wellicht erg in had, en werd ze indolent, ziek en erbarmelijk zwak, onmachtig zelfs om zichzelf tegen de voortdurende aanvallen van haar vijanden te verdedigen.

Rome's macht en bloei konden haar geen blijvend succes verzekeren.

Evenmin kunnen landen als Amerika, Engeland, Nederland of welk ander land ook — door doelloos voort te gaan, terwijl ze alleen nog maar aandacht schijnen te hebben voor „het goede leven” en het „nu willen hebben” — zichzelf een toekomst van vrede en veiligheid waarborgen. De VS en Engeland zijn groot geworden — wanneer zullen zij vallen en ondergaan?

Rome had nog méér fouten in haar nationaal karakter. We zullen de volgende fatale fout in Deel III van deze serie in ons volgend nummer beschrijven. Mocht u gebukt gaan onder financiële moeilijkheden, schrijf dan intussen om onze gratis brochure „Zult u ooit uit de schulden raken?” Het bevat veel nuttig advies op het gebied van het gezinsbudget.

en alles wat maar enigszins met godsdienst te maken heeft.

Laten we begrijpen wat deze verzen werkelijk betekenen. Let goed op wat het onderwerp is van de eerste paar hoofdstukken van het boek Handelingen. De beschrijving bevat het verslag van de komst van de Heilige Geest op de jaarlijkse Heilige Dag, die Pinksteren genoemd wordt.

Duizenden mensen, komende uit Klein-Azië, Egypte, Rome en elders, hadden zich te Jeruzalem verzameld om daar Gods Pinksterfeest te vieren (Hand. 2:5-11). Toen deze gelovigen, die Gods Heilige Geest ontvangen hadden, bijeenkwamen, waren ze verenigd in banden van ongekende christelijke liefde en broederschap.

Daar velen van hen die van ver waren gekomen, langer in Jeruzalem bleven dan ze oorspronkelijk van plan waren, waren zij genoodzaakt een deel van hun bezittingen en goederen te verkopen. Ze hadden contanten nodig om de kosten van dit langere verblijf te betalen. Zoals in Handelingen 4:32 beschreven wordt, heersten zulke gevoelens van eenheid in het aanpakken van alledaagse problemen, dat niemand *zei* of bij zichzelf dacht dat zijn bezittingen — die hijzelf bezat — hem *alleen* toebehoorden. Veeleer maakte hij vrijwillig zó gebruik van zijn bezittingen dat ze zowel in de behoeften van de groep, als in de zijne zouden voorzien.

De bezittingen van een man bleven steeds — juridisch — die man toebehoren, maar hij *zei* niet dat het van hem was. In plaats daarvan beschikte hij over zijn eigen bezittingen *alsof* ze gemeenschappelijk eigendom waren.

Dat de eerste christenen al hun geldmiddelen en goederen niet samenlegden kan men ook met andere teksten uit de Bijbel bewijzen.

In Handelingen 5:1-11 — het volgende hoofdstuk — vinden we de geschiedenis van Ananias en Saffira, die een stuk land bezaten dat ze wilden verkopen om de opbrengst ervan aan de Kerk te geven. Ze zeiden dat ze de *bele* opbrengst gaven, maar in feite hadden ze een deel van het geld achtergehouden. God strafte hen omdat ze gelogen hadden.

Toen de apostel Petrus hen om deze

ANTWOORDEN OP

Korte Vragen

VAN ONZE LEZERS

HIER volgen de antwoorden op *die* vragen welke in een beknopt bestek beantwoord kunnen worden. Hoewel we niet kunnen beloven, iedere vraag in deze rubriek te behandelen, zullen wij proberen die te beantwoorden, welke van algemeen belang voor onze lezers zijn.

● Is het waar dat de eerste Christenen het communisme beoefenden? Ik heb sommige mensen dit horen beweren.

Er zijn twee verzen in het boek Handelingen die, wanneer men ze uit hun verband ruikt en zodoende van de rest afgezonderd houdt, ons het idee kunnen geven dat ze het communisme bepleiten.

Het eerste vers luidt: „En allen, die tot het geloof gekomen en bijeenvergaderd waren, hadden alles gemeenschappelijk; en telkens waren er, die hun bezittingen en have verkochten en ze uitdeelden aan allen, die er behoefte aan hadden” (Hand. 2:44-45).

In het tweede leest men: „En de

menigte van hen, die tot het geloof gekomen waren, was één van hart en ziel, en ook niet één zeide, dat iets van hetgeen hij bezat zijn persoonlijk eigendom was, doch zij hadden alles gemeenschappelijk” (Hand. 4:32).

Let goed op deze verzen. Ze zeggen niet dat, wat sommigen verondersteld hebben. Het eerste dat op te merken valt, is dat de mensen waarover in het boek Handelingen sprake is *in God geloofden*, dat ze *baden*, en dat ze *met de Heilige Geest vervuld waren* (Hand. 4:31).

Dit feit alleen al is voldoende om te bewijzen dat die verzen *onmogelijk* naar het communisme kunnen verwijzen zoals we dat vandaag kennen. De communisten verwerpen God, de Bijbel,

daad berispte, zette hij de wettelijke verhouding uiteen, die tussen deze twee personen en hun bezittingen bestond. Hij zei: „Als het [de bezitting] onverkocht gebleven was, *bleef het dan niet van u*, en was, na de verkoop, de opbrengst niet te *uwer beschikking*?” (Hand. 5:4.)

Geen communisme hier! Deze eerste christenen waren mensen met kapitaal. Ze hadden bezittingen!

De bezittingen — evenals het geld na de verkoop ervan — behoorden geheel en al aan Ananias en Saffira toe die erover konden beschikken zoals zij dat wilden. Ze konden het voor zichzelf uitgeven of er een bijdrage van maken. In dit laatste geval ging het om een vrijwillige offergave.

Dit is ver verwijderd van communisme, zoals het vandaag beoefend wordt, waar het eigendom van ieder

individueel verbeurdverklaard en de opbrengst door één persoon, een comité of een groep verdeeld wordt.

Eén laatste punt dat men in gedachten moet houden is, dat het Nieuwe Testament herhaaldelijk melding maakt van de rijken en de armen in de Kerk (zie vooral I Tim. 6:17-19; Jac. 1:9-10). De gelovigen in Antiochië had men onderwezen, dat ieder „naar draagkracht” moest geven (Hand. 11:29), toen men een inzameling voor de „armen onder de heiligen” hield (Rom. 15:26), die in Jeruzalem van de droogte te lijden hadden. Zulke onderscheidingen zouden onmogelijk geweest zijn, indien alle bezittingen in gemeenschap gehouden werden.

Deze feiten *bewijzen* dat de eerste christenen *geen* communisme — van welke aard dan ook — beoefenden. De Bijbel leert geen communisme!

conclusies: 1) met de godsdienst gaat het bergafwaarts; 2) het zedelijk peil zakt; 3) de eerlijkheid gaat hard achteruit; 4) geluk is steeds moeilijker te vinden; 5) onze gemoedsrust verdwijnt (*Panorama*-reportage, aug.-sept. 1968).

Ja, geluk is — zoals het onderzoek uitwees — moeilijker dan ooit te vinden in deze eeuw van „vrije sex”. Meer huwelijken lijden schipbreuk. Meer kinderen worden van hun ouders weggerukt. Meer mensen — jong en oud — zoeken voor een uitweg hun heil in drank en verdovende middelen.

En „gemoedsrust verdwijnt”. Het verdwijnt niet alleen, maar het is praktisch *belemaal* afwezig onder diegenen die „vrije sex” beoefenen. Want hun promiscuïteit is *in werkelijkheid belemaal niet „vrij”*. Ze betalen een *verschrikkelijke* TOL voor het overtreden van onzichtbare, doch onverbidde lijke wetten, die eens in werking gesteld werden.

Hoe meer men erover leest en hoe meer men praat met hen die verwikkeld zijn in „vrije sex”, hoe duidelijker het wordt dat deze mensen *diep ongelukkig* zijn. Ze spelen met iets, waarvan ze de betekenis niet kennen. Als kinderen spelen ze met iets dat met een diepe eerbied gehanteerd dient te worden en dat bewaard moet worden voor een speciale en unieke vereniging, die gegrondvest is op blijvende trouw, liefde en toewijding.

Reginald Ramsey, die in Toronto's Distress Centre belast is met het aannemen van noodkretten van zelfmoordkandidaten, meent dat de hoofdoorzaak voor zelfmoord *sexuele ontrouw* is. Hij zegt: „Er is veel huiselijke ontrouw tegenwoordig en hoe meer we er over te weten komen, hoe verschrikkelijker het wordt.”

Geluk? Opwinding? In plaats daarvan worden velen die met vrije sex spelen, door zelfverachting, teleurstelling en louter leegheid ertoe gedreven zichzelf te *vermoorden*.

We kunnen samenvattend zeggen dat het onomstotelijk aangetoond is dat lichtzinnige en vrije sexuele omgang leidt tot geslachtsziekten, baarmoederkanker, onwettige geboorten, verwarde en opstandige kinderen, gebroken gezinnen, diepe ellende en *ZELFMOORD*. Eerlijk gezegd is het de tol die men

UITZENDTIJDEN

De WERELD VAN MORGEN

EUROPA

In het Engels —

RADIO MANX — 188 m (1594 kHz) middengolf — zondag: 14.45 en 19.45; maandag t/m zaterdag: 10.30 en 19.30 — ultra korte golf 89 MHz — zondag: 19.45; maandag t/m zaterdag: 19.30.

In het Frans —

RADIO LUXEMBURG — 1293 m, lange golf, maandag: 5.30; dinsdag, vrijdag: 5.15; donderdag: 5.10.

EUROPA NR. EEN — Felsberg, Saar, Duitsland — 1647 m, (182 kHz) zondag: 1.00 en 5.52; woensdag, zaterdag: 5.37.

In het Duits —

RADIO LUXEMBURG — 49 m, (6090 kHz) kortegolf en 208 m, (1439 kHz) middengolf — zondag: 6.05; maandag, dinsdag en vrijdag: 5.00.

ZUID-AMERIKA

In het Engels —

RADIO ANTILLEN — Montserrat, W. I. (930 kHz) 18.30 dagelijks.

RADIO SURINAME — Paramaribo — (725 kHz) dagelijks tussen 10:00 en 13.00 of tussen 19.00 en 20.30.

Indien u in het buitenland woont en het WERELD VAN MORGEN-programma wilt ontvangen, schrijf ons dan om een lijst met de meer dan 240 stations waarover wij uitzenden.

De SEX-explosie

(*Vervolg van pagina 10*)

menleving losgooien om de mensheid er op vooruit te laten gaan. Hoe verklaren deze met zichzelf ingenomen, wetteloze intellectuelen het feit dat de meeste studenten, die psychiatrische hulp nodig hebben, *deze sexuele vrijheid reeds meegemaakt hebben*?

Ze zien deze feiten eenvoudig over het hoofd. Ze draven door over vrijheid en losheid op seksueel gebied. Bewijzen? Die hebben ze niet nodig. Bevredig de dierlijke lusten van de mensen en ze zullen allemaal jouw kant kiezen.

Eindresultaat: ELLENDE

De maatschappij roept luidkeels om seksuele vrijheden. En de maatschappij wil natuurlijk gelukkig zijn. De mensen worden ongetwijfeld „sexueel vrijer” — het hangt er natuurlijk maar van af wat men onder „vrij” *verstaat*.

Maar worden ze ook gelukkiger?

Een door Gallup gehouden opiniepeiling geeft hierop het antwoord. Volgens een verleden zomer in Nederland gehouden onderzoek gelooft 67% van de bevolking dat de moraal achteruit gaat, terwijl slechts 8% van mening is dat de moraal „beter” wordt. Deze opiniepeiling die zich over geheel West Europa uitstreckte kwam tot de volgende

betaalt eenvoudig *niet* waard. Er moet een betere weg zijn.

Maar *welke* weg? Hoe? Waar?

Kan men leren met sex om te gaan zonder de folteringen van menselijk redeneren, experimenteren en wellust te

hoeven doorstaan? En de daaruit voortkomende ellende, vertwijfeling en dood?

De antwoorden op deze en andere vragen zullen in ons volgende nummer gegeven worden.

Persoonlijk

van Herbert W. Armstrong

(Vervolg van pagina 3)

De ECHTE WAARHEID (in 5 talen). Ook tijdens het wereldomspannende radioprogramma, *De WERELD VAN MORGEN*, dat minstens 50 miljoen luisteraars heeft, nodigen wij de mensen uit zich voor *De ECHTE WAARHEID* op te geven. Er staan nu twee miljoen namen op de verzendlijst.

Gegevens in het Computer Centrum lieten zien dat een zekere Denis Rohan zich in december 1968 als abonnee voor de Engelse *PLAIN TRUTH* had opgegeven. We ontdekten dat hij ook ingeschreven was geweest voor de Schriftelijke Bijbel Cursus. Hiervoor worden geen vereisten gesteld — de lessen worden zonder onderscheid aan jan en alleman die zich abonneert verzonden — en zonder enige kosten. Hieruit kan men toch niet, al doet men nog zo'n moeite, afleiden dat iemand hierdoor lid van de Kerk van God wordt.

De Kerk van God neemt *UITSLUITEND* leden aan nadat zij door één van de door haar aangestelde dienaren gedoopt zijn. Deze man, die zijn naam aan ons opgaf als Denis M. Rohan, of volgens de persberichten, Michael Dennis William Rohan, *IS NOOIT*: — door een der dienaren van de Kerk van God gedoopt, — als lidmaat van de Kerk van God aangenomen, — bij een kerkdienst aanwezig geweest, — als lid op onze ledenlijst onder zijn naam ingeschreven geweest, — in loondienst bij Ambassador College of de Kerk geweest, — een student op Ambassador College geweest.

Ambassador College had deze zomer

in Jeruzalem 50 van haar studenten te werk aan het archaeologische project aldaar, benevens andere functionarissen van het College en de Kerk. Niet één kerklid zou de kans voorbij hebben laten gaan om met sommigen van hen contact op te nemen. Maar niemand van onze studenten of van de anderen daar had ooit van deze man Rohan gehoord en hij heeft met niet één van hen contact opgenomen, hoewel het zeer goed bekend was dat onze studenten daar waren. De bewering van deze man dat hij lid van de Kerk van God is, is al net zo weerzinwekkend als de brandstichting in de moskee zelf. Helaas lijkt het erop dat veel verslaggevers er maar op losschrijven wanneer het een sensationeel nieuwtje betreft, zonder erbij stil te staan de juistheid van de aantijgingen na te gaan of te bevestigen, en die volkomen overschillig zijn voor welke schade dan ook die de goede naam van een verantwoordelijke en morele organisatie van integriteit en onbesproken gedrag toegebracht zou kunnen worden.

In het kort: Als een man één van de twee miljoen abonnees van een tijdschrift is, en één van de 100 000 geabonneerden op een studiecursus, maar verder geen enkele relatie onderhoudt met het college dat ze publiceert, of met de kerk waarmee het college geassocieerd is en dan, vanwege zijn persoonlijke studie van de Bijbel, als gewezen psychiatrisch patiënt, in een wilde bevestiging gelooft aangewezen te zijn om voor God een misdaad te plegen, kan zijn daad op geen enkele wijze in verband gebracht worden met zo'n college of kerk, wier overtuigingen en leer precies het tegenovergestelde zijn van wat hij geloofde en deed. Het is zeer zeker een aanfluiting van alle recht dat pogingen gedaan zouden worden om ons bij deze verachtelijke daad te betrekken.

HOE UW ABONNEMENT OP DE ECHTE WAARHEID BETAALD IS

Zo velen vragen: „HOE komt het dat mijn abonnement al betaald is? WAAROM kan ik dat zelf niet betalen? HOE kunt u een tijdschrift van zo'n kwaliteit uitgeven, zonder enige advertentie-inkomsten?”

Het antwoord is verbazingwekkend, maar toch zó eenvoudig! *De ECHTE WAARHEID* is volkomen uniek. Uw reeds betaald abonnement is daar slechts een voorbeeld van. Dit tijdschrift geeft u *INZICHT* in de zich snel wijzigende toestanden in deze wereld — de sociale kwesties, onze gezinsproblemen en uw persoonlijke vraagstukken. Wij geven u de *betekenis* en het *doel* van het menselijk bestaan.

Andere nieuwsmedia rapporteren vaak alleen maar het nieuws en de vele toestanden in deze wereld. *De ECHTE WAARHEID* geeft u evenwel het *hoe* en het *waarom* en hoe de praktische oplossingen er uit zullen zien!

De moderne wetenschap heeft zich uitgegeven als de „Messias”, die de wereld van haar problemen zou verlossen. In tien jaar tijds is de wetenschappelijke kennis *verdubbeld* — maar in die zelfde tijd hebben de *wereldproblemen* daar gelijke tred mee gehouden!

Het communisme kwam naar voren met de leus: „Anderen hebben aangetoond hoe [slecht het met] de wereld is; we moeten daarom de wereld veranderen!” (Karl Marx.) Vandaag — na vijftig jaar communisme — kunt u het resultaat zien in het verschil tussen Oost- en West-Berlijn!

Wetenschap, technologie, communisme en fascisme hebben bewezen valse verlossers te zijn! Alles wat de mensen tot dusverre geprobeerd hebben, heeft deze vraagstukken niet op kunnen lossen. Zij kennen de *WEG* niet die naar *VREDE* leidt — zelfs de *ZIN VAN HET LEVEN* kennen zij niet.

De redacteuren van *De ECHTE WAARHEID* hebben het daarom gewaagd — zonder zich hiervoor te verontschuldigen — om naar *die Bron* te gaan, die de *antwoorden* geeft en met onfeilbare zekerheid de *oplossingen* aan de hand doet. Ongeveer een derde ervan bestaat uit toekomstvoorspellingen die, naar het schijnt, door geleerden, godsdienstige organisaties, regeringen en opvoedkundigen volkomen over het hoofd zijn gezien. Toch hebben de gebeurtenissen van de afgelopen 2500 jaar bewezen dat deze voorspellingen *volkomen betrouwbaar* waren!

Men weet eenvoudig niet dat we ons voor een bepaald doel hier op aarde bevinden en dat dit onbegrepen Boek in feite de Handleiding is, waarin onze Schepper het doel van ons bestaan uiteenzet! Het heeft te maken met de huidige wereldsituatie. Maar het slaat niet alleen op deze tijd — de voorspellingen verschaffen ons ook een blik in de toekomst! Er bestaat *geen andere Bron* waardoor we de tijd waarin we nú leven beter kunnen begrijpen! En de Auteur van deze Bron zegt: „Om niet hebt gij het ontvangen, geeft het om niet.”

Wij geven u de zuivere waarheid! Ze is onbetaalbaar — we kunnen er eenvoudig niets voor vragen. Dat is ons beleid. Een naar verhouding klein aantal medewerkers heeft zich vrijwillig bij ons aangesloten om dit unieke beleid mogelijk te maken. Wij, en zij, danken u uit de grond van ons hart dat u het ons mogelijk maakt, u te dienen. Het is werkelijk „meer gezegend te geven dan te ontvangen.” Dank u wel dat u ons dit plezier gunt!

INGRIJPENDE VERANDERINGEN

IN HEDENDAAGS *Wereldgebeuren*

GEDURENDE DE afgelopen zomer is het hoofd van de kerk van Rome verscheidene malen in het wereldnieuws geweest.

In juni maakte paus Paulus VI een van de meest veelzeggende reizen tijdens zijn zes jaren als hoofd van de Rooms Katholieke Kerk.

Hij was de eerste Paus in 551 jaar die Genève bezocht. Genève is wel eens het „protestantse Rome” genoemd, vanwege haar politiek-historische belangrijkheid voor de protestantse Reformatie.

Het aangekondigde doel van de reis was de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO), die haar hoofkwartier te Genève heeft, ter gelegenheid van haar 50ste jubileum toe te spreken. Maar het was zijn verschijning bij invitatie voor de Wereldraad van Kerken die de meeste aandacht trok.

In zijn toespraak kondigde de Paus aan dat het Vaticaan haar goedkeuring had gehecht aan drie nieuwe gezamenlijke studieprojecten met de Wereldraad. Maar wat de toetreding van de Rooms Katholieke Kerk tot de Wereldraad betrof, daar antwoordde de Paus op negatieve toon:

Rooms Katholiek lidmaatschap, zei hij, „houdt ernstige godsdienstige en berderlijke implicaties in. Daarom vergt het diepe studie en het noodzaakt ons een weg te kiezen die — eerlijkheid gebiedt dat te erkennen — lang en moeilijk zou kunnen zijn.”

Daarna, in een beleefde maar duidelijke verklaring van de pauselijke oppermacht in het erkende Christendom, voegde paus Paulus hier nog aan toe: „Wij zijn hier onder u. Wij heten Petrus. De Schrift laat uitkomen welke be-

tekenis Christus aan deze naam heeft willen hechten — welke taken Hij ons oplegt: *de verantwoordelijkheden van de apostel en zijn opvolgers.*”

De beweging tot eenheid tussen de Protestanten onderling gaat gestadig voort. Maar voor vereniging met Rome heeft paus Paulus voortdurend de enig mogelijke manier om dit te bereiken voorgeschreven: vereniging onder de oppermacht van de Heilige Stoel.

Paus Paulus poogt te bemiddelen

In augustus werd paus Paulus de eerste regerende Paus in moderne tijden die een bezoek aan Afrika aflegde.

Het officiële doel van zijn reis was de wijding van een altaar aan 22 Afrikaanse martelaren. Maar persoonlijk de burgeroorlog tussen Biafra en Nigeria proberen te beëindigen, dat was zijn vurigste verlangen.

Met de verklaring dat hij een hele maand zou willen blijven als dat zou bijdragen het bloedige geschil te beëindigen, ontmoette de Paus beide partijen in een vertwijfelde poging tot bemiddeling. Maar het mocht niet baten. Functionarissen van het Vaticaan zeiden dat beide partijen de prijs voor een vredesbespreking voortdurend omhoogschroefden.

Ondanks deze aanvankelijke mislukking heeft dit verlangen van de Paus om in politieke geschillen als een onpartijdige derde partij in te grijpen waarschijnlijk toch een precedent voor de toekomst geschapen. Aanbiedingen van het Vaticaan om in andere haarden van onrust te bemiddelen, misschien met inbegrip van het Midden-Oosten, zullen mogelijkerwijze in de toekomst gemaakt worden.

Impasse in het Midden-Oosten

Ondertussen is er in de toestand in dit deel van de wereld weinig verbetering te constateren. De laatste berichten uit Caïro en Jeruzalem wijzen er op dat de huidige kansen om vrede te bereiken in het Midden-Oosten nog steeds zeer gering zijn. De standpunten die beide partijen innemen verhardden zich meer en meer.

President Gamal Abdel Nasser verklaarde kortgeleden dat alle arabische gebieden bevrijd moeten worden. Hij zei: „Als ik het heb over de teruggave van ons gebied dan praat ik niet enkel over Egypte. Ik bedoel er niet alleen de Sināi mee, maar alle arabische gebieden en bovenal Jeruzalem.”

Slechts enkele dagen nadat Nasser zijn verklaring gaf, leverde opperrabijn Issar Y. Unterman het volgende commentaar uit Jeruzalem:

„Het is tijd dat het duidelijk gemaakt wordt dat de Joden niet uit het oude Jeruzalem te verdrijven zijn. Geen enkele macht zal ons kunnen verwijderen.”

De opperrabijn gaf daarna commentaar op een recente resolutie van de Veiligheidsraad, die Israël waarschuwde voor het annexeren van het vroegere Jordaanse deel van de stad. „We kunnen niet in internationale garanties geloven, alleen in ons bezit,” zei hij.

Een functionaris in Washington gaf deze interessante beschouwing: „De geschiedenis heeft ons geleerd op te passen met het vooruitlopen op gebeurtenissen in het Midden-Oosten, enkel en alleen gebaseerd op een rationeel gedragspatroon. Al de bestanddelen voor een onverhoedse explosie zijn op dit moment aanwezig.”

Blijf deze haard van onrust nummer één goed in de gaten houden!

IN DIT NUMMER

★ PERSOONLIJK

Volgend op de poging de El-Aksa Moskee te Jeruzalem door brandstichting te vernietigen, hebben verschillende onnauwkeurige persberichten geprobeerd verband te leggen tussen het Ambassador College en de dader. Dergelijke berichten zijn allemaal voor 100% vals! De heer Armstrong geeft u de feiten. Zie pagina 3.

★ DE MENS OP MARS TEGEN 1980?

Is er leven op de planeet Mars? Zijn de omstandigheden geschikt voor het in stand houden van leven? Lees de uiterst interessante analyse van de huidige stand van het ruimteonderzoek door een van 's werelds meest vooraanstaande ruimtevaartdeskundigen. Zie pagina 4.

★ SEX-EXPLOSIË — VRAGEN EN ANTWOORDEN

Waar sturen we in de huidige ineenstorting van sexuele normen op aan? Dit artikel „beschrijft het zoals het is” en geeft echte ANTWOORDEN waar u niet alleen nu bij gebaat bent, maar ook in de komende vijftig jaar! Zie pagina 7.

★ DE MODERNE ROMEINEN

De TWEEDE HOOFDOORZAAK voor de val van het Romeinse Rijk houdt tegenwoordig de VS, Engeland en ook Nederland reeds in een dodelijke greep gevangen. Het zou weleens te laat kunnen zijn deze toestand nog te veranderen. Waarom kunnen we toch niet van de bewezen historische fouten die anderen begingen, leren en deze vermijden? Lees in deze tweede aflevering over de geldverkwisting, het kopen op krediet en belastingdruk die ons nationaal welzijn zo in gevaar brengen. Zie pagina 11.

★ INGRIJPENDE VERANDERINGEN IN HEDENDAAGS WERELDGEBEUREN

Zie pagina 19.